

Første afrikanske Silkevejs-Bank skabt

18. nov., 2016 – En aftale om den første, udenlandske, kommercielle bank, etableret under Kinas Ét bælte, én vej-initiativ (OBOR), blev underskrevet i Djibouti den 16. nov. Aftalen om samarbejde om den Internationale Silkevejs-Bank (SRIB) blev underskrevet af Djiboutis finansminister og repræsentanter fra det kinesiske handels- og IT-firma IZP Group og det statsejede China Merchants Group, og kommer efter den første aftale om foretagendet i Beijing i juli måned.

Denne aftale er den første, der bekræfter fordelingen af kapital internt i banken og den første afrikanske bank, som en kinesisk virksomhed har fået licens til. Djiboutis Finansministerium og IZP Group tager hhv. 25 %, mens Silkevejs e-købmænd – et fælles foretagende mellem China Merchant Group og IZP – vil få 20 % 's kontrol.

Præsidenten for SRIB og finansminister for Djibouti, Ilyas Moussa Dawaleh, sagde, at SRIB vil yde favorable finansprodukter [sic] og tjenesteydelser til foretagender i Djibouti og i udlandet, især dem i Kina, og tilføjede, at han håber at »gøre banken til den største bank for udstedelse af kort i Østafrika i løbet af fem år«.

**Efter Trumps valgsejr:
Tyskland må nu gribe**

initiativet for Den nye Silkevej! Af Helga Zepp-LaRouche

Den »Marshallplan« på en milliard euro, som udviklingsminister Gerd Müller har foreslået, er et skridt i den rigtige retning, men slår langt fra til. Tyskland kan nu yde et enestående bidrag til det nødvendige epokeskift ved officielt at erklære, at det samarbejder med Kinas Nye Silkevej, frem for alt i genopbygningen af Mellemøsten og Afrikas industrialisering.

Download (PDF, Unknown)

**»Lad os bygge det Eurasiske
Tog for Fred imod truslen om
en Ny Verdenskrig«
Erklæring af Helga Zepp-
LaRouche og Jacques
Cheminade, 21. oktober, 2016**

Som patrioter og verdensborgere i traditionen efter de Gaulles og Adenauers Fædrelandenes og projekternes Europa, appellerer vi til vore regeringer om omgående at tilslutte sig disse fremvoksende magters indsats, og at kræve af USA og

Storbritannien, at de begraver Imperiets stridsøkse.

Vi bør omgående positivt respondere til tre store projekter, der foreslås, og som alle befinder sig inden for vor rækkevidde og direkte vedrører vore nationale interesser:

(På sidelinjen af Schiller Instituttets konference i Essen, Tyskland, den 21. oktober, 2016, om de fremtidsudsigter for Europa, som Kinas politik for den Nye Silkevej tilbyder, udstedte Helga Zepp-LaRouche, præsident for Schiller Instituttet, og Jacques Cheminade, fransk præsidentkandidat, følgende erklæring:)

På intet tidspunkt siden 1945 har verden været så tæt på en ny verdenskrig, der i dag ville blive en atomkrig. Men samtidig har mulighederne for at grundlægge en ny verdensorden for fred og udvikling imidlertid aldrig været så store.

Faren for krig kommer fra et forsøg fra de vestlige magters side på, for enhver pris at opretholde deres eneherredømme over verden, på trods af den kendsgerning, at de ikke har andet at tilbyde end krige og finansiel udplyndring. Det store håb kommer fra en fremvoksende gruppe af lande, Rusland, Kina, Indien og BRIKS, der kæmper for en verden, hvor alle har ret til fremskridt gennem udvikling inden for videnskab, avanceret teknologi og industri; en verden med fred og stabilitet, baseret på organisationen for international lov, der voksede frem af sejren over nazismen, og som er inkorporeret i FN's Charter.

Det eneste alternativ til politikken med Washington-konsensus, der har ført os frem til den nuværende krise, er Kinas forslag om projektet for den Nye Silkevej, som en politik for fred og samarbejde i hele verden. Dette projekt, som allerede er en realitet for de 70 lande, der er med i det, er det største projekt for industriel, økonomisk genopbygning, der nogen har eksisteret på planeten, og som mobiliserer tæt ved \$1 billion til videnskabelig forskning og store infrastrukturprojekter i

Eurasien, Latinamerika og Afrika.

Som patrioter og verdensborgere i traditionen efter de Gaulles og Adenauers Fædrelandenes og projekternes Europa, appellerer vi til vore regeringer om omgående at tilslutte sig disse fremvoksende magters indsats, og at kræve af USA og Storbritannien, at de begraver Imperiets stridsøkse.

Vi bør omgående positivt respondere til tre store projekter, der foreslås, og som alle befinder sig inden for vor rækkevidde og direkte vedrører vore nationale interesser:

1. Frankrig og Tyskland må, sammen med Kina, påbegynde konstruktionen af Silkevejens godstog for fremtiden, der kommer fra Kina og forgrener sig ud til forskellige lande i Europa. Der eksisterer allerede konvojer, men de har store vanskeligheder med at krydse alle grænser. Vi må nu forudse et Silkevejstog, der kører i et eurasiske kontinent, der 30 år frem i tiden vil være lige så udviklet, som Kina er i dag. Denne jernbanelinje, der kører på enkeltstandard-enhedsspor, og som møder minimale grænsekontroller, må, i traditionen efter Lincolns Transkontinentale Jernbane og den Transsibiriske Jernbane, være en trans-eurasiske jernbane, bygget af Fædrelandenes og projekternes Europa. Det vil blive nødvendigt, at Kina, Rusland og alle de andre lande, som toget kører igennem, indgår en aftale.
2. Frankrig og Tyskland må respondere til Kinas og Ruslands indsats for at bringe de mellemøstlige ødelæggelseskrige, der er anstiftet af de vestlige magter, til en afslutning, og for at påbegynde genopbygningen. Denne politik er ikke alene den eneste, humane respons til ikke alene den forfatning, disse lande befinder sig i, men også til den stadigt voksende strøm af immigranter til vore lande.
3. Frankrig og Tyskland må arbejde hen imod store fællesprojekter med Kina og Afrika. En fælles

rammeaftale til dette formål blev allerede underskrevet af Frankrig og Kina den 30. juni, 2015. Prioriteringen må være infrastrukturprojekter i stor skala: dæmninger, jernbaner og energi, inklusive kernekraft.

Når de vestlige eliter ikke har nogen anden politik end den, at gennemtvinge brutale nedskæringer over befolkninger for at redde en finansverden, der har været død siden krisen i 2008; når den eneste måde, hvorpå vesten kan opretholde sit eneherredømme, er gennem deployering eller tolerance af blodige nazister i Ukraine og grusomme jihadister i Mellemøsten, kan vi med Kina klart sige, at, dersom Vesten ønsker at bevare Himlens mandat til at regere, må den forandre sig.

Download (PDF, Unknown)

Foto: Tysklands Conrad Adenauer og Frankrigs Charles de Gaulle mødes i Paris i september, 1963.

**Schiller Instituttet i Sverige afholdt seminar i Stockholm:
»Den Nye Silkevej for fred og udvikling som alternativ til**

fortsat geopolitisk kaos«

Den 27. september, 2016, holdt Schiller Instituttet og *EIR* et meget vellykket seminar i Stockholm, om »Den Nye Silkevej for fred og udvikling som alternativ til fortsat geopolitisk kaos«. Dianne Sare, der leder LaRouchePAC i New York/New Jersey og er ansvarlig for den særlige indsats i Manhattan-projektet, var hædersgæst. Dianne har startet og leder det store kor, der tidligere i september måned gav fire koncerter for i alt 3000 tilhørere under mindedagene 15 år efter terrorangrebet på World Trade Center.

På seminaret i Stockholm talte Dianne om, hvordan situationen kan forandres i USA gennem modstanden mod Obama og hans controllers på Wall Street og de britiske geopolitikere. Hun angreb generelt Obama og Bush/Cheney-regeringen før ham. Hun fortalte, hvordan Lyndon LaRouche, med det samme, Bush var tiltrådt, havde advaret om et terrorattentat i lighed med »Rigsdagsbranden i Berlin 1933«, som blev udført med fuldt overlæg for at muliggøre et styre under love for undtagelsestilstand. Dianne ville ikke gå ind på den katastrofale amerikanske valgbevægelse, men fortalte derimod om den enorme mobilisering for JASTA-loven, og imod Obamas veto.

Formanden for det svenske Schiller Institut, Hussein Askary, åbnede seminaret med en tale, der fokuserede på det nye paradigme, som er i færd med at vokse frem i verdensøkonomien og i relationerne mellem nationer, noget, der drives frem af Kinas initiativ med byggeriet af den Nye Silkevej, sammen med BRIKS og en stribe nye finansinstitutioner, såsom Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB). Han fortalte, hvordan Schiller Instituttet har arbejdet for dette, siden Helga Zepp-LaRouche foreslog det i 1991, og som hun atter tog op i sin Appel til FN's generalforsamling, fra hvilken Hussein oplæste første afsnit. Hussein præsenterede ligeledes nogle af de bøger/rapporter, som *EIR* i løbet af denne årelange kampagne

har udgivet, og især den seneste rapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«.

Ulf Sandmark fulgte op på Diannes tale om de nye muligheder for at forandre USA, med mulighederne for at få Nordeuropa med på strategien for den Nye Silkevej for fred og udvikling. Den Nye Silkevej er allerede nået frem til de forskellige lande, der grænser op til Norden. Efter en gennemgang af disse projekter, og hvorledes nabolandene allerede er i gang med samarbejdet, påpegede Sandmark det sorte hul i midten af Norden, der domineres af »politikken for et budget, der balancerer«. I dette 'sorte hul' sker der ingenting, til trods for, at forskellige organisationer fra erhvervslivet, fagforeninger og regioner kræver en satsning på investeringer i infrastruktur. Det store samarbejde med Kina finder derfor ikke sted med regeringens hjælp, med derimod gennem industrien, og Sandmark fremhævede Volvo Cars som et paradeeksempel på næste trin af højteknologisk win-win-samarbejde inden for det nye paradigme.

Et meget specielt indslag i dette seminar var, at, blandt de mange forsamlede diplomater, rejste lederen af den Syriske Ambassade i Stockholm, Abir Jarf, sig op og berettede om, hvordan Syrien var et gammelt centrum for Silkevejen, og at den syriske regering nu kæmper mod terroristerne, der har invaderet landet, for at kunne være med i den store satsning på den Nye Silkevej. Efter hende kom også den etiopiske ambassadør med et indlæg til støtte for denne kamp og fortalte om de enorme fremskridt, som Etiopien har gjort med at bygge nye jernbaner, dæmninger og ledninger til energi for, i den Nye Silkevejs ånd, at samarbejde med nabolandene. Disse to indlæg forenede talere og tilhørere, så seminaret gjorde et stærkt indtryk på alle deltagerne fra forskellige ambassader, medier, svenske institutioner og andre.

Om aftenen blev der afholdt en reception for Dianne Sare på kontoret, hvor venner til Schiller Instituttet kunne komme og høre hende.

Foto: Dianne Sare har startet og leder det store kor i New York-området; her fra korprøve i december, 2014.

Sydafrikansk analytiker forklarer betydningen af BRIKS' rolle i Afrika

18. okt., 2016 – I et interview på sidelinjen af BRIKS-topmødet den 15.-16. oktober i Goa, Indien, forklarede direktøren for den sydafrikanske BRIKS-tænk tank, med base i Johannesburg, professor Godfrey Netswera, til Kinas officielle avis *Global Times*, BRIKS' voksende, globale betydning og dens rolle i Afrika. Han kritiserede Vestens »skeptiske« formodninger om BRIKS og sagde, »Vi er ikke overraskede. Vi forventer, at Vesten vil have en meget negativ holdning til denne udvikling. BRIKS er en gruppering, der repræsenterer historisk set marginaliserede samfund – den såkaldte Tredje Verden eller det Globale Syd. ... Gruppen har været i stand til at præstere noget, som andre multilaterale organisationer, der har været etableret tidligere, ikke har, og det er etableringen af BRIKS' Ny Udviklingsbank (NDB). Skabelse af institutioner inden for BRIKS-gruppen er en meget vigtig prioritet.«

Idet han forklarede Sydafrikas rolle som medlemsnation i BRIKS-gruppen, sagde Netswera, »Sydafrika spiller en meget strategisk rolle i BRIKS. Det repræsenterer det afrikanske område. Når BRIKS-nationerne taler, taler de ikke kun for sig selv. De taler for det område, som de tilhører. Sydafrika har god, elementær legitimitet i den Afrikanske Union og på kontinentet til at repræsentere området.« Han fortsatte med at

sige, at »inkluderingen af Sydafrika i BRIKS på afgørende vis vil hæve Afrikas stemme i verden«. I forbindelse med, at Sydafrika har den mindste økonomi blandt de fem BRIKS-medlemsnationer, sagde Netswera, »økonomien er vigtig, men den er ikke den eneste overvejelse.«

»Da BRIKS-grupperingen blev dannet, var der utilfredshed med den måde, hvorpå de andre multilaterale forummer, såsom FN og Verdensbanken, fungerede, og helt specifikt med, hvordan Syden rent historisk er blevet behandlet«, rapporterede Global Times.

Verdensbankens præsident: 'Uden Kina ville vi end ikke have en chance for bare at tænke på at afskaffe ekstrem fattigdom'

9. oktober, 2016 – Med det, der meget vel kan have været den eneste, fornuftige kommentar, der er ytret af deltagere i det netop afsluttede IMF/Verdensbank-møde den 7. – 9. okt. i Washington, D.C., svarede Verdensbankens præsident Jim Yong Kim det følgende på en journalists spørgsmål om Kinas rolle i at opnå det erklærede mål om at afskaffe ekstrem fattigdom frem til året 2030:

»For det første: Uden Kina ville vi end ikke have en chance for bare at tænke på at afskaffe ekstrem fattigdom. Kina har i løbet af de seneste to til tre årtier løftet 700 millioner mennesker ud af ekstrem fattigdom. Så der findes stadig

mennesker, der lever i ekstrem fattigdom, men der er ikke så mange. Kina er fast besluttet på at bringe dette antal ned til nul i en meget nær fremtid. Med hensyn til vores arbejde i Afrika, så er det selvfølgelig ét af de steder, hvor vi må fokusere mest på at afskaffe ekstrem fattigdom.»

Men bortset herfra, så opsummerede en lederartikel, udgivet af *Jamaican Observer*, præcist forløbet: »IMF og Verdensbanken har ingen løsning på global økonomisk elende.« IMF udstedte faktisk et slutkommunikat: men i det omfang, man overhovedet kan forstå deres jargon-ordflom, så lyder deres forslag til en politik som et anti-Hamilton-manifest:

»Den monetære politik bør fortsat være tillempet«; »strukture reformer er afgørende for at øge potentiel vækst og ville have fordel af synergier med andre politikker«; og »vi vil overvåge potentielle finansielle stabilitetsrisici, associeret til langvarigt lave eller negative rentesatser, systemiske markedslikviditetsrisici og ikke-bank-intervention«.

Foto: Et fattigbarn på en losseplads, et sted på vores klode ...

Europa: Nye flygtninge oversvømmer Italien, mens italienere emigrerer i søgen efter arbejde

7. oktober, 2016 – Flere end 11.000 afrikanske flygtninge blev på to dage reddet i Middelhavet af skibe, der blev koordineret af den italienske flåde. Disse flygtninge blev

bragt til sydditalienske havne, hvor faciliteterne er totalt overstressede. I Cagliari's havn på Sardinien, f.eks., kunne man kun tage 350 flygtninge ud af 1200 i land, mens resten stadig er ombord på skibet. Lokale myndigheder knokler for at finde steder med kort varsel, men mangler stadig 150 pladser. Situationen er den samme i mange andre, sydditalienske havne, hvor det er meningen, at flygtninge skal identificeres og fordeles til andre centre.

Dernæst forbliver disse flygtninge i disse centre i månedsvis uden noget at foretage sig, mens deres anmodning om asyl bliver behandlet. Sluttelig afvises seks ud af ti anmodninger, hvor de, der accepteres, stort set ikke har noget håb om at finde et job.

Eftersom jobs bliver ødelagt af EU's politik, emigrerer italienerne selv i stigende grad for at finde et job i udlandet. Sidste år emigrerede 107.520 italienere. Det er 3,7 % flere end året før, og hen over ti år bliver det til 54 % flere italienerne, der bor i udlandet. En tredjedel af disse emigranter er i aldersgruppen 18-32.

Ligesom i Tyskland bærer spørgsmålet om immigration ved til højrefløjspopulisme, der kun kan standses, hvis Italien skaffer sig af med EU's love og i stedet implementerer et nationalt program for økonomisk genrejsning.

Foto: Afrikanske bådflugtninge, samlet op ud for Libyens kyst, venter om bord på skibet i Cagliari's havn, Sardinien. Billede fra maj 2016.

Flygtningekrise: Verden vil se rekordstort migrantdødstal på 10.000 i år

18. sept. 2016 – Verden er på vej til at registrere 10.000 migrantdødsfald i år, det højeste antal dødsfald blandt migranter, nogen kan huske, anført af dødstallene for dem, der forsøger at krydse Middelhavet eller gå over Sahara, for at undslippe de britisk-amerikansk anstiftede, folkemorderiske krige, og økonomiske kollaps, i Syrien, Libyen, Afghanistan, Irak og Afrika syd for Sahara.

Julia Black fra Missing Migrants Project, sagde på dets dataanalyseringscenter i Berlin til *Observer-Guardian* den 17. sept., at »Sidste år havde vi flere end 5.000 dødsfald i hele verden. I år er vi allerede oppe på 4.000«, og vi vil mindst nå op på 5.000. Men, hævdede Black, »uden for Middelhavsområdet og Europa er informationerne så dårlige, at vi virkelig mener, dette er groft undervurderet ... Jeg vil mene, at det virkelig tal er dobbelt så højt«, eller 10.000 migrantdødsfald.

Men selv dette tal mangler sandsynligvis de mange tusinde mennesker, der er døde i interne lejre for fordrevne. På nuværende tidspunkt er det kun de russiske og kinesiske lederstyrker af Ét bælte, én vej og den Eurasiske Økonomiske Union, der arbejder med planer om at genopbygge områderne, som virkelig har adresseret krisen.

APPEL til FN's Generalforsamling: Et Nyt Paradigme for Menneskehedens Fælles Mål. Af Helga Zepp-LaRouche

16. september, 2016 – Det er afgørende, at De forenede Nationers Generalforsamling, der nu træder sammen i New York, bygger videre på de fremskridt, der er opnået ved G20-topmødet under Kinas lederskab. Kursen mod en ny, finansiel arkitektur er sat, og chancen er større end nogensinde for, at alle nationer kan deltage i opbygningen af den Nye Silkevej på basis af et win-win-samarbejde, og at verdensøkonomiens produktivitet vil stige på basis af innovation, alt imens fattigdom og konsekvenserne af krig overvindes.

Download (PDF, Unknown)

**Helga Zepp-LaRouche:
»Vi kan sikre verdensfreden
ved at omfavne menneskehedens
fælles mål«.**

Hovedtale ved Schiller Instituttets konference i New York, 10. sept. 2016

»Og vi må få USA til at opgive geopolitik; vi må få EU, der alligevel er ved at disintegrere efter Brexit, vi må få disse lande til at opgive geopolitik og mobilisere USA's og Europas befolkning til at tilslutte sig et nyt paradigme, der begynder med den idé, at menneskeheden er forenet, og at folk kan og bør være patrioter, men de bør også samtidig være verdensborgere. Og, som den store digter Friedrich Schiller sagde, »Der ligger ingen modsætning i at være en patriot og en verdensborger«.

10. september 2016 – Dennis Speed: På vegne af Schiller Instituttet vil jeg gerne byde jer velkommen til dagens konference, »Vi kan sikre verdensfreden ved at omfavne menneskehedens fælles mål«.

Schiller Instituttet blev stiftet i 1984, og forud for dette, den 27. september 1976, talte en af Schiller Instituttets medstiftere og samarbejdspartnere, nu afdøde Fred Wills, der dengang var Guyanas udenrigsminister, til FN's Generalforsamling som repræsentant for FN's Sikkerhedsråd, for 40 år siden, hvor han fremlagde et af de tidligste udtryk for økonomien og statsmanden Lyndon LaRouches politik for udvikling. LaRouches hustru, Helga, grundlagde Schiller Instituttet i 1984, og vi er alle lykkelige og stolte over at have været tilknyttet disse årtier lange bestræbelser.

Vi vil indlede konferencen med et videoindlæg fra Helga LaRouche, stifter og forkvinde for Schiller instituttet:

Helga Zepp-LaRouche: God eftermiddag. Kære deltagere på konferencen: Hr. LaRouche og jeg ville selvfølgelig meget have foretrukket at være personligt til stede på jeres konference,

men vi overbringer vore hilsener på denne måde, for vi er i øjeblikket i Europa, hvor vi har meget vigtige ting at gøre.

Lad mig ikke desto mindre overbringe jer et budskab med meget gode nyheder. For, hvad der stort set er gået upåagtet hen i massemedierne i USA og Europa, så har verden ændret sig i løbet af de seneste dage, og til det bedre. Der har været et par internationale konferencer i Asien. Den første var i Vladivostok med meget prominent deltagelse af præsident Putin, premierminister Abe fra Japan, præsident Park fra Sydkorea; og fokus for mødet var at indgå aftale om meget, meget store, økonomiske projekter og en økonomisk integration af den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) og initiativet for Silkevejen/Bæltet-og-Vejen. Det betyder en enorm udvikling af Fjernøsten og en økonomisk integration af alle disse asiatiske lande for et fredeligt samarbejde. Der var endda drøftelser om en mulig fredstraktat mellem Rusland og Japan, hvilket ikke er sket i 70 år, så dette er meget, meget vigtigt.

Men hvad der er endnu vigtigere, så var der G20-topmødet, der netop har fundet sted i Hangzhou, Kina. Se, Kina havde en meget, meget ambitiøs plan for G20-topmødet. De havde forberedt det intenst i over et år, gennem mange konferencer på ministerplan, og med tænketanke og diverse grupperinger, og planen var at transformere G20 fra at være en alliance af lande, der blot ville tale om kriser, som finanskrisen i 2008, og til at være en alliance af lande, der vil danne en organisation for den globale styrelse, for i fællesskab at tage sig af spørgsmålene omkring denne Jord. Og dette lykkedes de med.

I har måske ikke hørt om det i medierne, eller, hvis I har, så er det med en ondsksfuld drejning, men det, der virkelig skete, er, at Xi Jinping allerede i et møde for erhvervsledere, det såkaldte B20, og også ved det egentlige G20-møde, fremlagde en plan for at sætte innovation i centrum for den globale økonomi; og allervigtigst, at invitere især udviklingslande og fremvoksende lande til fuldt ud at få del i

frugterne af videnskab og teknologi, af innovation, med det formål, ikke at forhale disse landes udvikling.

Dette har fuldstændig ændret dynamikken i verden, for nu har man en situation, hvor en stor del af Asien – og dette fortsattes ved det efterfølgende ASEAN-topmøde – arbejder sammen for fredeligt samarbejde om et »win-win«-perspektiv, gennem grundlæggende set at vedtage den kinesiske model for økonomi.

Alle de af jer, der nogensinde har været i Kina, vil bekræfte, at Kina har undergået den mest utrolige, økonomiske transformation i noget land på denne planet. For 40 eller 45 år siden var Kina, under kulturrevolutionen, fuldstændigt tilbagestående og fattigt, og folk havde det elendigt, og så, med begyndelse i Deng Xiaopings reformer, begyndte Kina at lægge meget vægt på sin egen arbejdsstyrkes intellektuelle udvikling, på innovation, på at foretage syvmileskridt; og der var en lang periode, hvor Kina blot kopierede teknologier fra andre lande; den periode er nu ophørt, og Kina er nu spydspidsen inden for rumteknologi, højhastighedstog, elektronik og inden for diverse andre områder med avanceret videnskab og teknologi.

Kina har nu tilbudt resten af verden at blive en del af dette kinesiske, økonomiske mirakel, i et »win-win-samarbejde« gennem udviklingen af initiativet for den Nye Silkevej/Bæltet-og-Vej, som et globalt udviklingsperspektiv til hele verden.

Denne idé har en sådan tiltrækningskraft, at, f.eks. alle ASEAN-landene, på ASEAN-konferencen i kølvandet på G20-mødet, grundlæggende set vedtog den kinesiske dagsorden om at gøre en ende på konflikten over det Sydkinesiske Hav og sagde, at, i fremtiden vil alle territoriale og andre konflikter blive løst gennem forhandling og dialog. Der vil blive samarbejde mht. at bekæmpe spørgsmål, der vedrører sikkerhed, såsom bekæmpelse af terrorisme, og mht. at udvikle andre midler til hinandens gensidige udvikling. Og derfor er hele denne truende

konflikt over det Sydkinesiske Hav faktisk afsluttet.

Dette er vidunderligt nyt! Og det demonstrerer, at, hvis man sætter et udviklingsperspektiv »i den andens interesse« på dagsordenen, så er der intet problem på denne planet, der ikke kan løses. Dette betyder, at vi nu, for første gang, har mulighed for virkelig at gå over til et nyt paradigme. Udviklingssektorens, USA's og Europas problemer er selvfølgelig stadig gigantiske, og der har hidtil ikke rigtig været en løsning på den kendsgerning, at banksystemet i øjeblikket er lige så truet, som det var i 2008 med Lehman Brothers' kollaps. For eksempel har Deutsche Bank nu de samme omkostninger for CDS, credit default swaps, til sikkerhedsstillelse for derivater, som Lehman Brothers havde i 2008; hvilket betyder, at spekulanter spekulerer, vædder på muligheden for, at Deutsche Bank krakker. Rentepolitikken, nulrenten, negative renter i alle centralbankerne, som har anvendt det, har nu fået en ende. Mulighederne er opbrugt; hvad vil man mere gøre, end have negative renter? Hvor banker og kunder må betale penge for at indsætte deres penge i banken, i stedet for at få renter? Hele politikken med kvantitativ lempelse har i virkeligheden skabt en skjult hyperinflation, og »helikopterpenge« er virkelig vejs ende.

Den indsats for at gennemføre Glass-Steagall, der i øjeblikket gøres i USA og Europa, må blive gennemført, og vi må mobilisere Europa og USA til simpelt hen at tilslutte sig dette perspektiv med fælles udvikling. USA må vende tilbage til Franklin D. Roosevelts reformer; Europa må vende tilbage til den politik, der, f.eks., eksisterede med Adenauer og de Gaulle; og så kan alle problemerne blive løst, for den Nye Silkevej skaber ikke alene et perspektiv for økonomisk udvikling, men har også allerede skabt et alternativt banksystem: Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), den Ny Udviklingsbank ('BRIKS-banken'), den Nye Silkevejsfond, den Maritime Silkevejsfond, Shanghai Samarbejdsbanken og mange flere sådanne institutioner, der virkelig applikerer økonomisk

politik i traditionen efter [Alexander] Hamilton, ved at have en kreditpolitik i stedet for en pengepolitik.

Dette er særdeles gode nyheder. For dette er noget, som hr. LaRouche og hans bevægelse har kæmpet for i over 40 år. Dette er præcis, hvad hr. LaRouche foreslog i 1975 med den Internationale Udviklingsbank. Det var ideen om, at IMF skulle erstattes af en international udviklingsbank, der skulle organisere en overførsel af teknologi til omkring \$400 mia. om året, for at overvinde udviklingslandenes underudvikling.

Dette blev fuldstændig vedtaget af den Alliancefri Bevægelse i 1976 på den berømte Colombo-konference i Sri Lanka. Dengang led indsatsen for at skabe en retfærdig, økonomisk verdensorden et enormt tilbageslag: Man fik en destabilisering af de ledere, der have påtaget sig denne sag som deres. For eksempel blev fr. Indira Gandhi destabiliseret; fr. Sirimavo Bandaranaike fra Sri Lanka blev fordrevet fra embedet; den pakistanske premierminister Zulfikar Ali Bhutto blev væltet og sluttelig myrdet.

LaRouche-bevægelsen fortsatte imidlertid sin kamp for dette, med ideen om at udvikle de underudviklede lande i verden; for, vi kan ikke bare leve med en sådan uretfærdighed, som vi i øjeblikket ser i Afrika. Hr. LaRouche foreslog således i 1982 det berømte Strategiske Forsvarsinitiativ, der blev vedtaget af præsident Reagan i 1983, og som var officiel amerikansk politik i omkring otte måneder. Kernen i denne politik var præcis samme idé, der lidt senere blev formuleret af hr. LaRouche som supermagternes protokol, og som grundlæggende set var ideen om at nedlægge de militære blokke, opgive NATO, opgive Warszawa-pagten, og så dernæst, gennem et program med videnskab som drivkraft, udvikle den yderligere produktivitet, bestående i at gennemføre en gigantisk teknologioverførsel til udviklingslandene, med det formål for altid at overvinde deres underudvikling.

Hold op med at behandle den Tredje Verden som

stedfortræderlande for krige, og få i stedet et fælles udviklingsperspektiv. Dette var naturligvis også ideen, da vi i 1991, med Sovjetunionens kollaps, foreslog den Eurasiske Landbro/Silkevejen, der var ideen om at forbinde industri- og befolkningscentrene i Europa med dem i Asien gennem udviklingskorridorer. Dette førte vi kampagne for i 25 år, hvor vi afholdt hundreder af konferencer.

Vi var derfor ekstremt glade, da Xi Jinping i 2013, i Kasakhstan, satte den Nye Silkevej tilbage på dagsordenen. Og det er nu, efter tre år, eksploderet mht. at skabe et helt nyt paradigme for udvikling, for en reel indsats for at overvinde fattigdommen i store dele af verden.

Tag for eksempel Afrika: Afrika er i øjeblikket i en forfærdelig forfatning, hvilket er grunden til, at folk i tusindvis drukner i Middelhavet i forsøg på at nå til Europa, eller de dør af tørst i Sahara, når de forsøger at krydse ørkenen.

Den tyske udviklingsminister Gerd Müller har netop holdt en lidenskabelig tale i den tyske Forbundsdag, hvor han sagde, at det, der foregår i Afrika og andre udviklingslande, er, at de er ved at blive flået i stykker at noget, som han sammenlignede med tidlige former for kapitalisme, hvor de rige bliver rigere; hvor 10 % ejer og forbruger 90 % af alle ressourcer, og hvor 80 % af alle afrikanere ikke har adgang til elektricitet; og dette har skabt en utålelig situation. Gerd Müller krævede dernæst en Ny Marshallplan for udvikling i Afrika og andre udviklingslande. Og den rette måde at forfølge dette på er selvfølgelig en forlængelse af den Nye Silkevej ind i Afrika, ind i Mellemøsten, for at genopbygge de krigshærgede lande Afghanistan, Irak, Syrien, Libyen og Yemen, og de tilstødende områder.

Dette kan gøres med det samme, og det forudsætter blot, at vi får USA til at opgive den idé, at de må insistere på en unipolær verden, for denne unipolære verden eksisterer ikke

længere: Efter G20-topmødet kan alle i hele verden se, at »omdrejningspunkt« Asien (doktrinen Asia Pivot), som Obama forsøgte at gennemføre for at udøve amerikansk indflydelse i Sydøstasien og disse områder, ikke fungerede. ASEAN stillede sig på Kinas side. TPP-handelsaftalen, om hvilken Obama i *Washington Post* sagde, at USA »laver reglerne« for handlen, ikke Kina.

Det virkede ikke: Formændene for begge Kongressens huse, Repræsentanternes Hus og Senatet, sagde, at TPP ikke kommer på dagsordenen i år; og de to præsidentkandidater har allerede sagt, at de er imod TPP. Så den er død. Og TTIP, den tilsvarende frihandelsaftale for Europa, er ligeledes allerede erklæret død af den franske regering og den tyske økonomiminister.

Så der er i øjeblikket en ny mulighed for at bruge G20-topmødet til at fastsætte et nyt regelsæt for handel, for samarbejde, for et »win-win«-perspektiv mellem landene. Og jeg mener, at, hvis vi på kort sigt kan få USA til at gå med i dette kor af nationer for skønhed, for samarbejde, så kan verden virkelig i løbet af meget kort tid opleve et nyt paradigme. Grunden til, at jeg siger »skønhed«, er den, at gallaaftenen inden åbningen af G20-topmødet var en vidunderlig dialog mellem kulturer, meget lig det, vi forsøger at gøre med rækken af koncerter i denne weekend i anledning af 11. september; denne gallaaften begyndte med meget smukke, kinesiske folkesange; der var en smuk scene fra balletten *Svanesøen* af Tjajkovskij; og sluttelig kulminerede forestillingen med en meget smuk opførelse af dele af *Ode til Glæden*, baseret på Friedrich Schillers digt til Ludwig van Beethovens musik. Jeg mener, at det var klogt af den kinesiske regering at vælge *Ode til Glæden*, hvor teksten på et sted proklamerer, »Alle mennesker forbrødres« (»Alle Menschen werden Brüder«), som et kulturelt udtryk for denne idé om et »win-win-samarbejde« mellem alle civilisationer.

Så mit fundamentale budskab til jer er et budskab om absolut

optimisme. Jeg siger ikke, at alle problemer er blevet løst. Vi har stadig eksistentielle problemer; vi har stadig faren for krig; vi har stadig faren for en finansiel nedsmeltning, muligvis i dette efterår. Men alternativet er allerede etableret af en magtfuld gruppe nationer, der tilsammen repræsenterer flertallet af menneskeheden, flere end 4 mia. mennesker.

Og vi må få USA til at opgive geopolitik; vi må få EU, der alligevel er ved at disintegrere efter Brexit, vi må få disse lande til at opgive geopolitik og mobilisere USA's og Europas befolkning til at tilslutte sig et nyt paradigme, der begynder med den idé, at menneskeheden er *forenet*, og at folk kan og bør være patrioter, men de bør også samtidig være verdensborgere. Og, som den store digter Friedrich Schiller sagde, »Der ligger ingen modsætning i at være patriot og verdensborger«.

Tiden er virkelig inde til, at vi forstår, at løsningen for menneskeheden kun kan findes på det højeste fornuftsplan, og ikke i en eller anden sideorden eller en eller anden angivelig interesse hos én nation imod en anden nation, eller gruppe af nationer.

Jeg føler mig fuldstændig overbevist om, at vi kan foretage dette spring og skabe et nyt paradigme; og alt imens I senere på dagen vil lytte til Mozarts skønne musik (*Rekviem*), til minde om dem, der døde under angrebet 11. september, mener jeg, at vi kan gengive dem liv og gøre dem udødelige ved at sige, at vi højtideligt vil forpligte os til at bringe USA ind i dette nye paradigme, og så vil deres liv have bidraget til noget udødeligt, og de vil forblive i vort minde for altid.

Globalisering forårsager krige og flygtninge, siger tysk udviklingsminister

8. september 2016 – I debatten i den tyske Forbundsrag om budgettet for finansåret 2017, fordømte udviklingsminister Gerd Müller i går »tidlige kapitalistiske strukturer, skabt af en globalisering uden grænser og værdier«, der har skabt en »situation, hvor 10 % af verdens befolkning ejer 90 % af værdierne, og hvor 20 % opbruger 80 % af råvarer og ressourcer. Denne saks kan ikke fortsætte med at gabe mere og mere. Det er nemlig grundlaget for konflikter, spændinger og krige og er årsagen til, at millioner af mennesker bliver flygtninge«. Udviklingspolitik er fredspolitik, understregede Müller.

De udfordringer, som udviklingssektoren står overfor, er enorme, sagde Müller: Alene i Afrika vil 2 mia. nye spædbørn blive født mellem i dag og året 2050, der behøves lærere og jobs til dem, og 80 % af afrikanere har i dag stadig ikke adgang til elektricitet. Det globale, økonomiske system må ændres; folk, der lever i disse lande, regner med det. Verdenshandelsorganisationen (WTO) må transformeres fra at være en frihandelsorganisation og til at blive en fair trade-organisation, sagde Müller og advarede atter om, at det haster med at bringe nødhjælp til flygtninge i Afrika og Mellemøsten, og at en »Marshallplan for Afrika og MENA [Mellemøsten/Nordafrika]« er nødvendig.

Uddannelse til flygtningebørnene er afgørende; derfor bevilger Tyskland midler til for tiden 6000 lærere, der skal arbejde i flygtningelejre, men der er meget, der skal gøres; FN's flygtningehjælp må opgraderes, og der er behov for en reform af FN-institutioner, inklusive FN's Sikkerhedsråd.

Foto: Gerd Müller i Forbundsdagen i går.

RADIO SCHILLER den 21. august 2016:

Den nye Silkevejsalliance er på vej til at sejre

Med formand Tom Gillesberg

Helga Zepp-LaRouche i Kina: »Den Nye Silkevej bliver til Verdens-Silkevejen«

For at give håb om en bedre fremtid for hele menneskeheden, et håb, der er gået tabt i mange dele af verden, må G20-topmødet fremkomme med en vision, der kan tilbyde en løsning, en vej til at overvinde de nævnte kriser, og en etablering af et højere niveau af fornuft for at realisere menneskehedens fælles mål.

4. august, 2016 (Leder) – Følgende tale blev holdt af Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og forkvinde for Schiller Instituttet, den 29. juli ved »Tænk 20 Forum« i Beijing. Forummet var arrangeret af tre kinesiske tænketanke: Instituttet for Verdensøkonomi og Verdenspolitik (IWEPP) ved det Kinesiske Akademi for Samfundsvidenskaber (CASS),

Shanghai Instituttet for Internationale Studier (SIIS) og Chongyang Instituttet for Finansielle Studier ved Kinas Renmin Universitet (RCDY), med deltagelse af 500 eksperter fra tænketanke og politikere og repræsentanter for internationale organisationer fra 25 lande, med det formål at formulere forslag til statsoverhoveder og regeringsledere i G20-medlemslandene. Fr. Zepp-LaRouche talte på det første panel under den to dage lange konference, dedikeret til »Global Ledelse: Systemforbedring og opbygning af Kapacitet«.

Eftersom G20 repræsenterer den mest magtfulde kombination af industrilande og fremvoksende lande på planeten, er der i øjeblikket ingen anden organisation, der kan adressere de eksistentielle udfordringer, som civilisationen står overfor, og i tide gennemføre løsninger på disse. De fleste landes befolkninger har den meget reelle oplevelse af at være opslugt af frygtindgydende kriser – en international terroristtrussel, der er ude af kontrol, en folkevandring af millioner af mennesker, der prøver på at undslippe krig, sult og død; den resulterende flygtningekrise, der ryster EU i sit fundament; fremgang for anti-etablissement-partier i mange lande: Brexit, som et advarselsskud for den potentielle disintegration af EU; det voksende gab mellem de rige og de stadig flere lag af samfundet, der har mistet deres velfortjente status som middelklasse, eller som lever i fattigdom; oplevelsen af virkningerne af »uortodokse monetære foranstaltninger« på livsopsparinger og forventninger til fremtiden; grænserne for samfundets acceptabilitet af bailout og bail-in; samt den voksende frygt for, at verden nu er gået ind i en ny kold krig og en atomoprustnings-spiral. Kort sagt, et voksende tab af tillid til etablissementet, i det mindste i den transatlantiske sektor.

Hvis det forestående G20-topmøde afviser at anerkende denne situation; hvis man forsøger at skjule den fremherskende politiks fiasko, i særdeleshed siden 2008, bag retorikken i den offentlige propaganda; samt hvis man ikke bruger det forestående topmøde som en anledning til at fremlægge reelle løsninger på disse kriser, vil det ikke få nogen indvirkning i en virtuel reality, men det vil derimod få en indvirkning på det reelle historiske forløb og milliarder af menneskers liv og lykke.

Umiddelbare løsninger er forhånden, men de kræver, at de ledende institutioner er villige til at revidere den nuværende politiks aksiomer og vende tilbage til en politik, der ikke alene har vist sig at være effektive i tidligere situationer, men som også repræsenterer et nyt paradigme, der kan udgøre grundlaget for den menneskelige art i de næste hundrede år, og længere.

For at give håb om en bedre fremtid for hele menneskeheden, et håb, der er gået tabt i mange dele af verden, må G20-topmødet fremkomme med en vision, der kan tilbyde en løsning, en vej til at overvinde de nævnte kriser, og en etablering af et højere niveau af fornuft for at realisere menneskehedens fælles mål.

1. Det eneste »praktiske« udtryk for denne vision – og dette er ikke en selvmodsigelse – perspektivet for den Nye Silkevej, som den kinesiske regering nu i tre år har fremlagt og ført ud i livet. Foreløbig deltager over 70 lande i forskellige aspekter af dette program, samt i programmets infrastruktur- og udviklingsprojekter. Det, som Kina kalder for et »win-win« -samarbejde om sådanne fællesprojekter er ikke alene den eneste effektive måde, på hvilken geopolitiske konfrontationer kan overvindes, der har været roden til to verdenskrige i det 20. århundrede, og ligeledes den underliggende fare for en tredje global krig i dag, som, givet eksistensen af kernevåben, ville blive en tilintetgørelseskrig. »Win-win«-perspektivet er også i overensstemmelse med principperne for den Westfalske Fred, ifølge hvilken enhver succesfuld fredsorden må baseres på »den anden parts interesse«. Konceptet for den Nye Silkevej må derfor udstrækkes til alle verdens områder, som en »Verdens-Silkevej«, som et konkret tilbud om at overvinde underudvikling. Hvis G20-medlemmerne ville afgive et sådant løfte, med en højtidelig forpligtelse til at overvinde sult og fattigdom og tilvejebringe rent vand til alle inden for få år, hvilket rent teknologisk kan gennemføres – så ville det skabe en revolution af håb og optimisme i verden.
2. For at eliminere både årsagerne til massemigrationen fra

Sydvestasien og Afrika og globunden for rekruttering af terrorister, må der i begge disse områder iværksættes en omfattende industriel udvikling, som ikke blot genopbygger de krigshærgede områder, men som også fremlægger en integreret plan for infrastruktur, industri, landbrug og uddannelse, for at transformere disse dele af verden til at blive områder med høj produktivitet af arbejdskraft og fremstillingskapaciteter. Generelt må Verdens-Silkevejens projekter defineres således, at de får optimal indvirkning på befolkningens kognitive evner i de respektive lande, for derved at muliggøre den bedst mulige forøgelse af verdensøkonomiens produktivitet. Fokus må derfor ikke alene ligge på innovation, men på kvalitative gennembrud i forståelsen af kvalitative, nye fysiske principper i vort univers. Eksempler herpå er forcerede programmer for udvikling af termionuklear fusionskraft, der vil tilvejebringe forsyningssikkerhed for energi og råmaterialesikkerhed for menneskeheden, såvel som også udvikling af nye vandressourcer gennem den fredelige udnyttelse af kernekraft til afsaltning af store mængder havvand, ionisering af fugtighed i atmosfæren og andre former for innovativ teknologi. Internationalt samarbejde om rummet, mht. forskning, rumfart og kolonisering, definerer vejen for de kommende, nødvendige gennembrud inden for videnskab og teknologi. Det repræsenterer også en fremtidsorienterede platform for en fredsorden for det 21. århundrede. Og vigtigst af alt, så markerer det transformationen af den menneskelige art hen imod en større bevidsthed om dets egen identitet som den eneste, hidtil kendte, kreative art i universet.

3. Et ukontrolleret kollaps af den transatlantiske sektors finansielle system ville true med at kaste store dele af verden ud i kaos, med uforudsigelige konsekvenser. Den såkaldte »værktøjskasse« med finansielle instrumenter, som man besluttede at bruge efter krisen i 2008 fremfor at gennemføre reelle reformer, er nu opbrugt. De efterfølgende »uortodokse monetære instrumenter,« såsom kvantitativ lempelse ('pengetrykning'), negative rentesatser, og 'helikopterpenge', har for en stor dels vedkommende produceret det modsatte af de

ønskede virkninger. Den kendsgerning, at genindførelsen af Franklin D. Roosevelts Glass/Steagall-bankopdelingslov er blevet vedtaget i både det Demokratiske og Republikanske partis valgplatform i USA, samt den kendsgerning, at der er en voksende diskussion i flere europæiske lande om at reducere de fremtidige risici i det finansielle system ved at indføre Glass/Steagall-kriterier også i Europa, skaber en meget favorabel forudsætning for at indgå aftale om en global Glass/Steagall-lovgivning ved det kommende G20-topmøde. Hvis G20-topmødet sætter Verdens-Silkevejen på dagsordenen, ville den kinesiske drøm blive til en verdensdrøm.

Kriserne i Mellemøsten og Nordafrika resultat af Vestens 'Elefant i en porcelænsbutik'- handlinger, siger russiske udenrigsminister Lavrov

22. juli 2016 – I et gennemborende angreb på vestens igangværende politik i Mellemøsten og Nordafrika, der har resulteret i endeløse krige, ødelæggelse af institutioner og tab af hundreder tusinder af liv, sagde den russiske

udenrigsminister Sergei Lavrov: »Det, der foregår i Mellemøsten og Nordafrika, er et direkte resultat af en meget inkompetent og uprofessionel holdning til situationen.« Som TASS i dag rapporterer, sagde Lavrov: »I deres ønske om at bevare deres dominans, handlede vore vestlige partnere som en elefant i en porcelænsbutik. I Irak blev den voldelige afsættelse af regeringen annonceret under falske påskud. Partnere siger, 'lad os løse problemet med Libyen, Syrien og Irak, arrangere valg og udradere terror'. De siger, 'Først må vi fjerne Assad [den syriske præsident Bashar Assad], og så tager vi kampen op mod terror bagefter.'«

Idet han bragte katastrofen i Libyen på banen, påpegede Lavrov, at »der var en autoritær leder der [i Libyen], der også var ilde lidt, men der var ingen terrorister overhovedet under hans regime«. Lavrov fortsatte: »Og da han blev fjernet, blev Libyen forvandlet til et udklækningssted for terrorisme, og det i et land, gennem hvilket militante kæmpere og våben passerer mod syd [Afrika], mens de selvsamme migranter, der er et problem for Europa, rejser mod nord.«

Med et udfald mod amerikanere, der siger, »hvis det ikke er gået i stykker, så lad være med at fikse det«, bemærkede Lavrov, at Vesten gjorde det modsatte. »Irak var ikke knækket, Libyen var ikke knækket og Syrien var ikke knækket. De begyndte at fikse det og fik det, der nu foregår der«, sagde Lavrov iflg. TASS.

Flygtningekrise Europa: Obamas krige afføder fortsat

folkemord på flygtninge

2. juni 2016 – Den dødbringende virkelighed, der fejer hen over hele Sydvestasien, Nordafrika og Europa som en konsekvens af Obamas krige, fortsætter – og accelererer. Den Internationale Organisation for Migration har netop udsendt sin rapport for første halvdel af 2016, der finder, at forsøgene på at krydse Middelhavet til Europa var de hidtil registrerede, mest dødbringende: 2.900 mennesker er hidtil døde, en stigning på 58 % sammenlignet med 1.838 døde i samme periode i 2015, og 743 i de første seks måneder af 2014. Af disse dødsfald fandt 2.500 af de 2.900 (over 85 %) sted i den mest farefulde, centrale Middelhavsrute til Italien. Den samme tendens ses i den totale migration i år: hidtil er henved 225.665 migranter i år ankommet til Italien, Grækenland, Cypern og Spanien over havet. Dette er en stigning på mere end 50 % over tallet for første halvdel af 2015, der lå på omkring 146.000.

Den Internationale Organisation for Migration beskriver sig selv som "den ledende, internationale organisation for migration", med 162 medlemsstater, og som arbejder tæt sammen med FN.

Titelfoto: 29. maj 2016 (New York Times): En kvinde hjælpes ombord på et italiensk flådefartøj. Frem til onsdag [i uge 21] er rundt regnet 41.000 migranter blevet reddet til havs i år, efter at have sejlet ud fra Libyen.

Fra samme artikel: "Tre dage og tre sunkne skibe konfronterer atter Europa med flygtningekrisens rædsler, i takt med, at desperate mennesker forsøger at nå over til det europæiske kontinent og fortsat omkommer til havs. 700 mennesker fra tre sunkne både menes at være druknet, meddelte FN's flygtningekontor søndag, i en af de mest dødbringende uger på Middelhavet i mands minde."

Afrika savner grundlæggende infrastruktur.

Et interview med Helga Zepp-LaRouche

Helga Zepp-LaRouche besvarede den 6. maj spørgsmål fra det camerounske tidsskrift "Intégration's" korrespondent i New York, Celestin Ngoa Balla, der havde deltaget i Schiller-instituttets konference i New York den 7. april.

Intégration: De har lige arrangeret en konference i New York. Hvad drejede den sig om? Hvad blev der sagt? Og hvad skal vi forvente som det næste?

Helga Zepp-LaRouche: I Midtpunktet for denne konference i New York stod krigsfaren, de fantastiske gennembrud under udbygningen af Den nye Silkevej i forskellige lande, fremtidens videnskab og dialog mellem kulturerne. Det bedste er at kikke ind på vore internetsider og selv se det. (www.schillerinstitute.org, newparadigm.schillerinstitute.com). Og vi vil fortsætte med at arrangere flere af den slags konferencer.

Intégration: De holder foredrag over hele verden, men ikke i Afrika eller Cameroun. Hvornår kommer de og besøger os?

Zepp-LaRouche: Jeg har allerede deltaget i konferencer i Khartoum (Sudan) og Abuja (Nigeria), og jeg har arbejdet siden begyndelsen af 1970'erne på et udviklingsprogram for Afrika. Det skyldes altså ikke mangel på interesse, men på lejlighed.

Intégration: Hvorfor prøver De at fremme en ny økonomisk

verdensorden?

Zepp-LaRouche: Fordi den nuværende verdensorden, der almindeligvis kaldes 'globalisering', er fuldstændigt bankerot – finansielt såvel som moralsk. Nødvendigheden af en ny, retfærdig økonomisk orden er endnu mere påtrængende i dag, end den var for 50 år siden, da den blokfræ bevægelse krævede en ny økonomisk verdensorden. Den store humanitære krise, der kommer til udtryk ved, at mange millioner mennesker nu om dage flygter fra krig, sult og fattigdom i Sydvestasien og Afrika og sætter deres liv på spil for at forsøge at komme til et Europa, der lukker sine grænser, er en sønderlemmende dom over alle dem, der prøver at opretholde et system, der kun gavner nogle få og skader milliarder af mennesker. Menneskeheden er ankommen til en skillevej, hvor vi enten finder et nyt mønster, der tager hensyn til alle de menneskers interesser, der lever på denne planet, eller hvor vi styrter endnu dybere ind i en mørk tidsalder eller sågar en tredje verdenskrig.

Intégration: Har den internationale konference om korrupsion ikke givet nogle retningslinjer for denne nye økonomiske verdensorden?

Zepp-LaRouche: Jeg kan ikke se, at denne konference har udrettet noget i praksis, der kan ændre noget ved det nuværende systems korrupsion. Tænk bare på den uhyre mængde af forbrydelser, som det transatlantiske finanssystem er delagtigt i, sådan som de såkaldte 'Panama Papers' afslører det, hvor bankerne systematisk har arrangeret skatteunddragelse og andre illegale aktiviteter, hvad der kun er toppen af isbjerget; eller manipulationerne med LIBOR-renten, hvor folk bedroges for trecifrede milliardbeløb; eller bankernes hvidvaskning af penge, som for eksempel HSBC. Så disse retningslinjer er indtil videre blot tomme ord.

Intégration: Tror De, at vi kan forvente regimeskift i flere lande, især i Afrika, hvor man har dette fænomen med 'præsidenter på livstid', der kan sno sig uden om ethvert

tilløb til demokrati?

Zepp-LaRouche: Tragedien er, at mange statsmænd i Afrika, der har sloges for almenvellet, er blevet myrdede og erstattede af stikirenddrenge for det koloniale system, som stadig eksisterer, for eksempel i form af de økonomiske fondes kreditbetingelser. I sin bog 'Confessions of an economic hitman' beskriver John Perkins rigtigt godt, hvordan dette system arbejder helt op til i dag. Og man bør også huske på, at velklingende ord som 'demokrati' og 'menneskerettigheder' ofte bruges som synonymmer for udenlandske indgreb for at bringe sådanne folk til magten, der tjener det transatlantiske finanssystem.

Intégration: Camerouns statschef Paul Biya har ofte krævet en marshallplan for Afrika. Tror De, at det er nødvendigt og muligt?

Zepp-LaRouche: Absolut! Det er mere end nødvendigt i betragtning af den ekstreme fattigdom i mange regioner og lande i Afrika. Og det er en realistisk mulighed for den nære fremtid. Kina er begyndt at bygge Den nye Silkevej og Den maritime Silkevej, som allerede mere end 60 lande arbejder med på. Min organisation, Schiller-instituttet, har udarbejdet et 370 sider langt studium over, hvordan Den nye Silkevej bliver til en verdenslandbro, og den indeholder et stort afsnit om afgørende udviklingsprojekter i Afrika, der vil forvandle situationen fuldstændigt. Det er først og fremmest store infrastrukturprojekter, som er en ufravigelig forudsætning for udvikling af landbruget og økonomien, men også vandprojekter, energiproduktion og -fordeling og nye byer.

Dog vil jeg ikke kalde dette for en 'marshallplan', for forlængelsen af De nye Silkevej til Afrika bør ikke have nogen bismag af Den kolde Krig, men udgøre et win-win-perspektiv for samtlige deltagere.

Intégration: Den internationale presse har givet Dem tilnavnet 'Silkevejskvinden'. Hvad er grunden for dette tilnavn, og

nøjagtigt hvad er dette silkevejsinitiativ?

Zepp-LaRouche: Jeg tror, jeg har fået dette øgenavn, fordi jeg i 25 år har arbejdet for Den nye Silkevej. For det var det, min ægtemand og jeg foreslog, da Sovjetunionen brød sammen i 1991. Dengang kaldte vi det for Den eurasiske Landbro eller Den nye Silkevej, og det var et forslag, der skulle forbinde Europas og Asiens befolknings- og industricentre med hinanden gennem udviklingskorridorer og derved åbne det eurasiske kontinents indelukkede områder. Vi har siden da bogstaveligt talt arrangeret hundreder af konferencer og seminarer i hele verden om dette emne.

Den gode nyhed er, at Kinas præsident Xi Jinping i 2013 udnævnte Den nye Silkevej til Kinas officielle politik, der i den antikke silkevejs tradition skal forbinde folkene med hinanden gennem udveksling af varer, teknologi, kultur og ideer. I løbet af de to et halvt år siden da har projektet opnået et enormt tempo, og det er for tiden det eneste positive aspekt på planeten.

Intégration: Vi må spørge Dem: Hvad betyder initiativet med Den nye Silkevej for Afrika, eller hvilket bidrag kan Afrika yde til silkevejs-initiativet?

Zepp-LaRouche: Når man kikker på et kort over Afrika, kan man se, at den grundlæggende infrastruktur mangler. De få jernbanelinjer og veje er ikke meget bedre end i kolonitiden, hvor de kun tjente til udplyndring af råstoffer.

I det væsentlige vil det altså betyde opførsel af integrerede højhastighedsbaner, motorveje, vandkanaler, men også investeringer i fremskreden teknologi og uddannelse. Det vil ikke blot overvinde fattigdom, sult og sygdomme på meget kort tid, men også frembringe et spring til den mest moderne teknologi og gøre det muligt at lære af den kinesiske økonomiske model, der i de sidste 25 år har frembragt dette bemærkelsesværdige økonomiske mirakel.

Denne model hviler netop på den samme økonomiske model, der også var grundlaget for den tyske økonomiske model i

efterkrigsårene. I princippet kan denne model anvendes overalt, når man fremmer den bedst mulige uddannelse af befolkningen og kreativiteten.

Afrika kan anvende sin enorme menneskelige kapital til gavn for hele menneskehedens udvikling. Jo flere mennesker, der studerer projekterne og tankegangen bag Den nye Silkevej, des hurtigere kan den sættes på programmet. I nogle lande er der allerede studiegrupper, der mødes én eller to gange om ugen for at studere teorien bag den fysiske økonomi, der går tilbage til Gottfried Wilhelm Leibniz og videreudvikledes af min mand Lyndon LaRouche.

Intégration: Hvorfor advarer de hele tiden om, at en tredje verdenskrig truer? Hvem ville have gavn af en sådan katastrofe?

Zepp-LaRouche: Som enhver let kan erkende, bedriver De forenede stater og NATO for tiden en indkredsningsspolitik over for Rusland og Kina, der har nået et meget farligt punkt. Grunden til det er, at det transatlantiske finanssystem er fuldkomment bankerot, og at nogle oligarkiske kredse ser deres magt truet af Kinas fremvækst.

Ingen vil få gavn af det. En tredje verdenskrig med termonukleare våben vil føre til menneskeartens udslettelse.

Intégration: Og som middel mod dette foreslår De det, som De kalder for en 'kulturel og videnskabelig renæssance'?

Zepp-LaRouche: Nuvel, man har også brug for et nyt finanssystem til at erstatte det nuværende, bankerotte system med et kreditsystem, med en Glass-Steagall-bankopdeling, sådan som Franklin Roosevelt indførte den.

Men den nye økonomiske orden vil kun virke, hvis det lykkes os at forandre den nuværende ondartede og hæslige kultur, der præger menneskenes tankegang i en meget destruktiv retning.

Vi må genoplive de bedste traditioner i alle kulturer og så føre en dialog mellem de bedste produkter fra alle civilisationer og kulturer. På den måde vil menneskene atter

kunne begynde at lære af hinanden. Chauvinisme og fremmedhad vil forsvinde, og gennem denne genoplivning vil jorden så være gjort rede til skabelsen af en ny renæssance.

Intégration: Hvordan vil denne videnskabelige og kulturelle renæssance udtrykke sig? Hvilken rolle spiller Afrika her?

Zepp-LaRouche: Der er ganske tydelige pionerområder inden for videnskaben, der vil føre til en helt ny platform for den videnskabelige aktivitet. Et sådant felt er udforskningen af kernefusion. Der er gennembrud lige på trapperne, både hos Stellarator-modellen i Greifswald i Tyskland – hvor det i februar lykkedes for videnskabsmændene at opretholde et flere millioner grader varmt plasma i en tiendedel sekund. Og målet er inden 2020 at kunne opnå et stabilt plasma i 30 minutter, der er meget varmere end vor sol – og et nyt gennembrud er også på vej i en anden reaktortype i Kina, den eksperimentelt fremskredne superledende Tokamak (Experimental Advanced Superconducting Tokamak EAST) i instituttet for fysik i Hefei. En videnskab på fusionens grundlag vil betyde energi- og råstofsikkerhed for hele menneskeheden. Et andet område er udforskningen af verdensrummet og rumfarten.

En kulturel renæssance betyder, at samfundet endelig bliver menneskeligt igen, hvilket i fortiden kun har været tilfældet i korte perioder: Gupta-perioden i Indien, bestemte dynastier i Kina som Song-dynastiet, Abbasidernes tidsalder i Den arabiske Verden, den italienske renæssance, den gyldne tidsalder i Timbuktu eller den tyske klassiske tid. En ny renæssance vil betyde, at denne tænkemåde bliver målestokken og grundlaget for nye gennembrud af kreativitet inden for alle områder af videnskaben og kulturen.

Anmærkning

1. Interviewet gennemførtes på engelsk og udkom den 16. maj i fransk oversættelse i Intégration.

Se:

<http://www.journalintegration.com/index.php/dossier/item/477-h>

elga-zepp-larouche-en-regardant-la-carte-de-l-afrique-on-observe-un-manque-flagrant-d-infrastructures-essentiell

---

Ambassadør Taksøe-Jensen svarer på Schiller Instituttets spørgsmål under præsentationen på Københavns Universitet om sin udredning af dansk udenrigspolitik

(Desværre kom videobilledet ikke frem p.g.a. en teknisk fejl, men der er lyd.)

Ambassadør Peter Taksøe-Jensen præsenterede sin udredning af dansk udenrigspolitik på Københavns Universitet den 2. maj 2016. Schiller Instituttet stillede et spørgsmål, om at i stedet for at betragte Rusland som værende på den anden side, at vi burde samarbejde med Rusland og Kina, om at forlænge Silkeven til Mellemosten og Afrika, som en måde at forhindre terror, flygtninge, og en ustabil område. Ambassadør Taksøe-Jensen svarede således:

Jeg synes ikke – det er svært at ikke være glade for, at der er ført en fast politik overfor Rusland, når Rusland har besluttet sig for at ændre den europæiske sikkerhedsordning. Så at slå ind på et samarbejdspolitik nu, det vil ikke føre

frem til, tror jeg, at vi vil få et mere sikkert eller stabil Europa end den politik vi har ført både i NATO og EU, og hvor Danmark har bakket fuldt op om det.

Men idéen om at prøve at udbrede vores samarbejde med Kina, og prøve at bygge økonomiske udvikling, og opbygge Silkevejen, det synes jeg bestemt giver mening, fordi hvis vi kikker på hvad der har bragt flest mennesker ud af fattigdommen, så har det været økonomisk vækst, og det synes jeg da er noget vi kan bidrage med, som en del af vores formål. Det har også den positive afledte effekt at det også er [på denne måde] at vi bekæmper fattigdom.

NYHEDSORIENTERING APRIL 2016: Seminar – Forlæng den Nye Silkevej til Sydvestasien og Afrika

Den 18. april 2016 afholdt Schiller Instituttet og Executive Intelligence Review et seminar på Frederiksberg med deltagelse af repræsentanter fra ambassader, institutioner, erhvervsliv og interesserede samfundsborgere. Seminaret blev indledt med musik ... Derefter

fremlagde Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og international præsident for Schiller Instituttet, et billede af den uhyggelige strategiske, finansielle og politiske krise verden befinder sig i, men præsenterede samtidigt det nye paradigme, der kan give menneskeheden en gylden fælles fremtid. Hussein Askary, Schiller Instituttets koordinator for Sydvestasien, præsenterede derefter en vision for de fantastiske muligheder, der er for at udvikle Sydvestasien og Afrika i forlængelse af Schiller Instituttets Verdenslandbro og Kinas program for Den Nye Silkevej. Sidste taler inden diskussionen var Hr. Abbas Rasouli fra Irans ambassade i Danmark, der i en tale om Silkevejen og Iran-faktoren fortalte om landets planer om at forbinde Europa og Asien. Videoer og lydfiler med musik, alle taler og dias findes på www.schillerinstitut.dk/si/?p=12525.

Download (PDF, Unknown)

**Forlæng Verdenslandbroen ind
i Sydvestasien og Afrika:
Afskrift af Hussein Askarys
tale på Schiller Instituttets
og EIR's seminar på
Frederiksberg den 18. april
2016**

Kommer senere på dansk.

Hussein Askary Speech in Copenhagen to the Schiller Institute-
EIR

Seminar "Extend the World Land-Bridge to Southwest Asia and
Africa," April 18, 2016

{Hussein Askary had fair number of graphics and charts, which
he
used to illustrate his presentation.}

TOM GILLESBERG: The next speaker is somebody very unique
and unusual, Hussein Askary originally comes from Iraq and
had
to get out under very nasty circumstances, as many others.
But
that became a blessing at least for our organization, because
Hussein, through Norway, ended up to become part of the
international LaRouche organization in 1994, and has since
then
been contributing quite fantastically to our international
work.

And he is one of the authors of the original {New Silk Road Becomes the World Land-Bridge} report; but then also made a decision, that this cannot simply stay in the English language, or Chinese. This also has to be in the Arabic language. So Hussein took it upon himself to translate this into the Arabic language and then also of course, write some extra parts to it, which is necessary for the present circumstances in Southwest Asia to have. This report just came out. It was release on March 17, in Cairo, in a meeting presided over by the Egyptian Transportation Minister who then introduced Hussein, and the hope of course is that this will become something read and studied and acted on in the whole Arabic world, as well as the rest of the world. So Hussein?

HUSSEIN ASKARY: You have heard Helga today, giving a very stern and sobering warning about the state of affairs in the world, the dangers are very real to the world today. What I am going to do, and please don't misunderstand me, I'm not going to give you a picture of how rosy and nice things are, either in Southwest Asia, the so-called Middle East, or in Africa, but, as they say in sports, you have to keep your eye on the ball. What Helga just said, is that there is a new paradigm in the world, which can lead to a completely different, and new world order. And it's that paradigm, within which myself, the Schiller Institute, and the people we are talking to, we want to direct their attention to that new paradigm. I'm thankful to Leena Malkki for her beautiful singing, and, especially, the {Aida} aria. It was actually performed at the

opening of the Suez Canal, the second Suez Canal, last year. The idea of great projects, the idea of great challenges, like Helga was explaining, this idea of being in space, looking at the world from space, and, also, the idea of major projects, like the Suez Canal, like the Three Gorges Dam in China, the New Silk Road, the effect they have on people, is that they challenge their imagination, and challenge their creativity, because they represent major difficulties, major technical problems, intellectual problems, that have to be solved, before you achieve these major projects. And that transforms the idea of people. It also gives people an idea of a creative constructive identity, and the position of man in the world, on this Earth, and also in the universe. That is why we try to work on these concepts of the New Silk Road, the extension of the New Silk Road, to {inspire} people to think outside of the box, outside of the box of geopolitics, which Helga was trying to explain. We have to get out of geopolitics. We have to act {human} again. But that has practical implications. There are practical problems, and other issues, and even scientific issues we have to resolve. So, for those who are not familiar, this is the extension of the New Silk Road. The New Silk Road has existed as the new strategic policy of China since 1996, but we want to expand this into a global collaboration, a blueprint, as Tom said, a concept for peace and cooperation among nations. We have to connect the

Economic Belt of the Silk Road (the one with the yellow), which is already being built. As Helga said, the first train arrived from China to Tehran last month. There are projects going on in Siberia. So there are trains going from Asia to Europe. There is no problem with that. We need to extend it into the Southwest Asia region, the so-called Middle East (I can explain later why I say Southwest Asia, and not the Middle East), and into Africa, and of course, into the Americas. So, you can see that the red lines are where we have the biggest deficits, the biggest deficits in infrastructure, both transportation infrastructure, but also in other needs, deficits in water, and deficits in electricity. What is different in the Arabic part, which I rewrote certain parts of it, like the Southwest Asia part, we also added the Arabian Peninsula, also, to the idea of the connection to the New Silk Road. This is no longer simply a Silk Road; this is the World Land-Bridge, which can unite all the continents of the world. In 1996, I had the great fortune to work with Helga Zepp-LaRouche and the team of {EIR} to make the first major study of the New Silk Road, and it was that one which was adopted by the Chinese government as the strategic policy of China. It was also a thick report like this. This work is being done, mostly in East Asia, Central Asia, Iran, Turkey, Russia, all these nations are involved, but what is lacking is the connection to the rest. So it has been 20 years

since that idea emerged, but there was no response from the countries in the Arab world, for example, or in Africa. Now, the idea with all these lines is not only about trade. We want to warn people, that we are not talking about moving goods from China to Europe. That's not our concept. That's a byproduct. What we mean by the New Silk Road, the World Land-Bridge, that we need to create development corridors: a development corridor where you bring power, water, and technology to areas that are landlocked, that are far from industrial zones, and, explore the resources, human and natural resources of that region, to develop new centers of economic activity. Like landlocked nations, like in Central Asia, or the Great Lakes region in Africa. That's the concept. It's not about trade, although trade is an important aspect of this.

In 2002, Mr. Lyndon LaRouche, the American economist and political leader, the husband of Mrs. LaRouche, was in Abu Dhabi, in a conference about oil, and the role of oil in world politics, and the future of oil. And there were many ministers of oil actually from the Arab countries – the gentleman to the right is the energy minister of the United Arab Emirates – and Mr. LaRouche shocked everybody, and said that the Arab countries, or the Gulf countries, have to gradually stop exporting raw oil, and actually use raw oil and gas as an industrial product, for petrochemicals, plastics, where every barrel of oil will give many times its value, rather than burning it as energy. He said that you should use your position in the world, as a crossroads of continents. You have to utilize that position as a

crossroads

for world trade, but also, the connection between Africa, Asia and Europe.

So I added these to the Arabic version, because I think that this is a very unique area in the world, not only that its strategic location is very unique, no other part of the world has

that; you also have two-thirds of the world's energy resources,

so-called, oil and gas in that region, but also, most importantly, you have about 450 million people. Most of them are

young people. And actually, many of them have a good education.

You also have nations with a very ancient history and culture, and a very historical identity, like Egypt, Ethiopia, Iran, and

so on, and they also have an idea of themselves as becoming key

players in the world, but we hope that they will become key players in the world in the economic, scientific and cultural sense.

The problem is that all these advantages have been turned into disadvantages. So this region has become a center for global

politics, for global geopolitics, and that is why we see the conditions we have in the whole Middle East region becoming like

this.

Our idea is, now we have this new situation with the Russian intervention, the prospect, the possibility of having a peaceful

political solution in Syria, the prospect of uniting many powers

to fight ISIS and al-Qaeda, and so on, both in Iraq and Syria, and also in Libya. But this should be followed, as Helga said, we

need a Marshall Plan, we need an economic development plan, to establish peace on a true basis.

The reason I joined the Schiller Institute in 1994, was that I was in Oslo, and I was working as a translator, and there was a

Palestinian children's delegation coming with Yasser Arafat; and

I was going around with them, and, at that time, you had the Oslo

peace agreement. A week later, I saw a sign that the Schiller Institute was having a meeting in Oslo. They had a very interesting title. They said in the meeting that if you don't start with the economic development of the Palestinian people, the people in Jordan, Syria, Israel, and so on, if you don't base

the peace process on a solid economic basis, this whole thing will fail. And the peace process is, of course, dead now, both because of that, but also because of geopolitics which has prevented reaching a true peace.

So, therefore, to establish true peace, we need an economic and scientific program. Helga referred to president Xi Jinping's

visit to the region in January this year. I consider this as an

historic turning point, actually, because at that point, in late

January, Saudi Arabia and Iran were at the point where there was

a big risk of a direct war between Iran and Saudi Arabia, because

of the beheading of a Shi'a clergy in Saudi Arabia, which led to

demonstrations, the burning of the Saudi Embassy in Tehran, and

so on. So the Chinese intervention came at a very crucial point,

where they said, "Look, all these religious conflicts and

problems you have with each other, can lead the whole world into a disaster. Why don't we work on our method? We offer you to join the New Silk Road. We offer economic development, and technology, and even financing, so we can connect all of your countries which are in conflict with each other together into this global process." And this is very, very important. And nations in the region have to really grasp that opportunity now, and, instead of discussing the fate of President Assad, they should discuss what kinds of economic projects they should work together on. One of the issues that I didn't mention, is that, for example, even as Helga said, Saudi Arabia and Turkey, they can join this, if they stop this other policy, because we also have one of the largest concentrations of financial power in the Gulf countries; the so-called sovereign funds of the Gulf Cooperation Council countries is about \$2 trillion. This can be transformed into credit. In the report, I propose the establishment of the Arab Infrastructure Investment Bank. A bank which will be financed by these rich countries, which would have a capital of \$100-200 billion, and that capital will only be earmarked for infrastructure and development projects. So every nation has a role in this. And in the report, we have also added, which is not in the English report, a plan, a general outline for the reconstruction of Syria, by utilizing Syria's position also as a bridge for the Silk Road, both from Asia, and from Europe, into Africa. We also propose the

construction of a Syrian National Reconstruction Bank, which is very important. We have a very important chapter in the report about how nations can internally finance major infrastructure programs. Because, the big question, which comes all the time when I am in Arab countries, or in Africa, is, they say "OK. This sounds good. Who will pay for this? Where will the money come from?" Actually, you don't really need money, in that sense. You can create the money, but you have to know where to use that money. As Helga said, the central banks in Europe and the United States are pumping massive amounts of liquidity into the financial and banking system. But none of that is transformed into technologies or projects, public projects, or housing projects, or industrial projects in Europe or anywhere. So money is being printed, but it is not being used. But there is a method, which we call the Hamiltonian national credit system, which every nation can actually internally generate credit to finance part of its national development plans, and this is one thing we put in the Syria plan. Because every time there is a war like in Bosnia, in Lebanon, and so on, you have donor conferences, where every nation says that we will give you so much money, 100 million, 50 million, but there is no centralized idea about how to rebuild the whole country. It all depends on donations, small drops which come. We want something massive. We want something big. Foreign governments should contribute to that by exporting technology to Syria, for example, which Syria cannot afford to build, or afford to buy, in the current situation.

Also, a part of our plan for Southwest Asia is to fight against desertification, by managing and creating new water resources, stopping the expansion of the desert. This is the Iraqi Green Belt project to stop the effect of sand and dust storms, which actually is a big problem for many cities in Iraq, sometimes even reaching into Iran, by building a Green Belt, planting trees in a large scale, a belt by using both ground water and water from the rivers. This is a kind of national program which can unite the people of Iraq for an idea of their future together. Not Sunni, Shi'a, Kurdish, Turkish, and so on, and so forth. These are the kinds of projects, real physical projects, which will challenge people to work together in a country like Iraq.

Now, I took this Egyptian model, because in Egypt, you have a very terrible situation, which is the accumulation of 30 years of destructive economic and financial policies, mostly caused by former President Mubarak's and Anwar Sadat's collaboration with the IMF and the World Bank. There should be a shift in the way Egyptians consider their economy. Because Egypt always waits for the IMF or the World Bank, the EU or the United States to give some money so that they can start something new. And usually money does not go to large scale. Europe, the United States, the UN, the IMF and the World Bank will {never} finance large infrastructure projects. That's the policy. Small, small, small is beautiful. That's what they say.

But in Egypt, with the new leadership in Egypt, you have the focus on mega-projects, which is a necessity. If you want to save

Egypt's economy, Egypt's entire infrastructure has to be built from scratch again. There should be new industrial and agricultural centers, which they are focusing on. Using high technology, they try to attract the highest levels of technology, and internal financing. You know, President el-Sisi, when they wanted to build the Suez Canal, there was no money, as usual, they said. So what he did was something unique. He went outside the central bank. He went outside the budget, and said, "I will go on TV, and I will tell the Egyptian people that we want to build this canal. It's crucial for our nation. We want you to give the money."

In 2013 I wrote a memorandum for Egypt, an Egyptian Economic Independence Document, I called it. Actually, inside Egypt, you can raise more than \$100 billion, because there are resources inside Egypt. People, even today, buy dollars. They take part of their salary, and buy dollars or gold, and keep it at home, so that financing disappears from the system. It's not reinvested in the system. People keep their money because of the unstable economic situation.

But if you encourage the Egyptian people with this kind of national development projects, which will put their kids to work, unemployed young people, they would come out with the money. And this is what el-Sisi did. I wrote at the time, that they should build a National Development Bank, not just one fund for the Suez

Canal, as they did. But as soon as President el-Sisi came on TV and said, "We want to build this canal, but we don't have the money. We want the Egyptian people to pay for it." So they went out, and in one week they raised \$8 billion. And people were queuing late into the night; I met a banker last year, who said, "We had to stay open into the night, because people were queuing at the banks to buy the bonds!" Egyptians are real patriots. They love their country, but if they are encouraged by good leadership. Of course, the Suez Canal is not giving back what was supposed to be already from the beginning, because world trade has collapsed. The level of transit in the Suez Canal has gone down, not because of Egypt's policy, but because the world economy is going down. Global trade has been collapsing. But the idea is to use the Suez Canal as a development zone. And this is what I got from people in the Suez Canal Authority – that they are not only thinking about transport of goods, but they want to utilize that route to build new industrial zones around the canal, like we showed in the development corridor idea. And, of course, Egypt has a very key role, both in the Arab world – it's the most important Arab country – and also in Africa. Now Egypt has one big problem – it's the demographic problem. People say that Egypt is overpopulated. That's not true. Egypt is not overpopulated. Cairo is overcrowded! Ninety million people live on only 5% of the land of Egypt; 95% of the land

of

Egypt is empty. It's not used, but it's not overpopulated. The United States and Europe have been financing the Egyptian government with hundreds of millions of dollars for family planning, so that women will have fewer children. But no projects

were built to expand Egypt's economic potential to accommodate to

the new generations, so that they can have new agricultural and

urban centers out in the desert!

After I was in Egypt last year, I wrote a report for a major economic conference in Egypt to attract investment; but these are

the ideas which came out of both the conference, and my observations about Egypt's role in the New Silk Road. In Egypt,

people were very negative to the idea of the New Silk Road, because they said that the transshipment on the Silk Road will take away trade from the Suez Canal – that shipments will go from Asia to Europe by land, and we will lose. So there are a lot

of people in Egypt who are actually against the idea. But I was

telling people, "Look. It's not about trade. If you have economic

development, you will need more Suez Canals to accommodate the trade. But if the world economy is not growing, there is no development, there will be no trade. And people will compete on

attracting trade into other areas."

So the idea is to develop Egypt's economy, but also contribute to more development and more trade among nations.

And

it's in utilizing Egypt's position to connect to Sub-Saharan Africa, to North Africa, the Middle East, and to the Arabian Peninsula. Interestingly, after I was in Egypt, last week the

Saudi King was in Egypt, and they decided to build this bridge.

At Sharm el-Sheikh, there is a connection over the Gulf of Aqaba.

I think that the Egyptian President invited the Saudi King to support the building of this bridge between the Saudi territories

and southern Sinai, which will turn Sinai from an isolated area,

suddenly into becoming the center between two major economies.

There are now big problems in Egypt, because the President made a terrible mistake by conceding sovereignty over the Tiran

and Sanafir islands to the Saudis. There was a dispute between the two countries for many years, but President el-Sisi suddenly

declared that they are Saudi islands, and now there is a big uproar in Egypt. And the mistake was that there was no public discussion about it. The parliament didn't have anything to say

about this. So, now there will be a review of the agreement.

But

the idea of this project is very important.

Now, for Egypt to get out of that demographic box, is for Egypt to expand its economic activities into the desert. This is

the development corridor proposed by Dr. Farouk El-Baz, who is a

space scientist, and he is right now an advisor to the President.

And he designed this idea of creating the new valley, the new Nile Valley, by building railways, roads, and new urban centers.

I added these green zones, because these are actually becoming new agricultural areas that the Egyptian government wants to invest in, by creating new farmlands – they are talking about

million acres of land, and settling young people into these regions, and building new agro-industrial centers. But what is needed is to extend the development corridor, the black line, into the economic zones.

This is the Africa Pass. One of our Egyptian friends, an engineer, presented this at our conference in 2012, it's the same

idea, connecting Egypt to North Africa, to Europe, and into the

Great Lakes region of Africa. Now, the Great Lakes region countries, like Rwanda, Burundi, the eastern Congo, Uganda, they

have massive problems of economic development, also because they

are very far from the transport corridors of the world. We wrote

a series of reports two years ago about the cost of shipment of a

container. The Danish shipping company A.P. Møller-Mærsk has statistics that the cost of a shipment of a container from Singapore to Alexandria is \$4,000, to Mombasa in eastern Kenya,

it becomes \$5,000; but to the capital of Uganda, it goes to \$8,000, because there are no good roads to ship that container!

Into Rwanda and Burundi it reaches \$10,600 per container. So they

cannot bear the cost of shipment of containers that maybe have technology inside them, and machines, and that is a major problem

for these so-called land-locked countries. So you need to have new lines of transport which will reduce the cost of the transport.

Now these are ideas which the African nations, the African Union, have had for many years. There are many very nice plans,

but the attitude of the rest of the world to Africa, because

Africa, by itself, does not have the technology, at least, to build these projects, and there has been no willingness in Europe, or the United States, to finance, or contribute to building the projects proposed in any of these major reports, to

integrate the infrastructure of Africa and enhance economic development. Because without infrastructure, you cannot have economic development.

But some of these lines are now coming on the agenda, thanks to the intervention of the BRICS nations, and also of China. For

example, the Cairo-Cape Town highway idea, President Jacob Zuma

of South Africa, presented this actually twice at the BRICS summit in 2013 and 2014, and he said, "This is a crucial, a key

element in the development of Africa. We need to work with the BRICS nations and China, Russia and India to build these projects." There are 400 road and rail projects involved in this.

But this is a big challenge, both in terms of financing, and in terms of technology.

There is also the possibility of connecting the river systems of Africa for river transport, like in Europe, the Main-Rhine-Danube Rivers are an important transport artery, and

development artery. In the same way, you can connect the Nile to

the Great Lakes, to the Zambezi River through a number of canals,

and so-called trans-modal transport systems, where you can ship

from rivers to rail, and back to rivers, to lakes, and so on, in

an easy way.

Filling the gap which the United States and Europe have left

for many, many years, now the Chinese—. Well, in Europe, we have a very problematic and twisted relationship to poverty, to poor countries, to underdeveloped countries. Europeans look at Africa as a burden. It's a problem. How do we solve this problem?

But the problem is that the whole focus has been on aid, emergency relief, and so on, and so forth, but that really doesn't solve problems. I mean, people talk about genocide. In Africa, every year there are 4 million children who die. Now, talk about a war crime. There are 700,000 children before the age of five who die every year in Africa. So, you cannot solve

these problems with small aid projects here and there. You need

to think big. You need to provide those people with adequate transport, electricity, water systems, and this cannot be done by

so-called aid programs. In Africa 600 million people don't have

access to electricity, out of 1 billion.

But you look at the Chinese, when they look at an underdeveloped country, they see an opportunity. They see potential. They see a "win-win" strategy – new markets, new areas of development, and they should intervene in that situation.

It is the same idea that President Franklin Roosevelt of the United States had. All of his fights with Churchill were exactly

about this problem. Roosevelt told Churchill in the middle of World War II, that you British are very stupid, because you suck

the blood of the Africans, and you get pennies, you get nothing,

by sucking their blood. But if you develop Africa, as independent

nations, as modern nations, as we did with the United States,

then you will gain much, much more; if you treat them as humans, if you develop their infrastructure, schools and hospitals. And this is exactly what the Chinese are thinking about. Out of the problem, they see an opportunity. Prime Minister Li Keqiang was in East Africa, and also Nigeria in May 2014, and immediately said, "We want to help Africa to connect all the capitals with railways," which is a big deficit problem. And they started from East Africa. And now there are projects being built from Lamu, a new port, into the land-locked South Sudan, into Uganda, into Rwanda and Burundi. And China is both financing major parts of this, but also contributing to building it, to solve the problems of the land-locked countries and the need for development.

China recently completed, it's not running yet, but part of the railway is running, from Djibouti to Addis Ababa. There is an old railway, which is not functional, built by the French colonialists, but now there is a new, electrified railway, which goes from Djibouti to Addis Ababa.

Two interesting things about this railway are, firstly, that Ethiopia is always associated with famine and food problems. Some of these problems still exist. These are on the way to being solved, but to bring food from the ports to inside the country usually took two months, because of the lack of infrastructure. So starving people could not have food in time. Even if the food existed in the port, coming from around the world to Djibouti, it was almost impossible to bring the food to the people who needed

it. Now, that food can be shipped in 10 hours, to the capital, and also to other areas. The other interesting fact about this railway is that China is not just building the railway, and financing it, but training and educating engineers and workers to run these systems.

Now, Ethiopia has a massive infrastructure plan for connecting all the major cities of Ethiopia, with the railway and

roads. The other thing about the railway is that it is all electrified. And the Ethiopians will use all these new dams they

are building, to electrify the railway. So they don't need import

oil, and gas and diesel to run the railway system. They will domestically provide the energy to run the trains.

So, Ethiopia, I am very sure it will never be associated anymore with famine and poverty. Ethiopia is a great nation, a very proud nation. They have massive resources, but these resources have been dormant, have not been utilized. But now, with the Chinese intervention, and also India is active there, these resources will be developed.

This is just a metaphorical picture. This is the Mombasa-Nairobi railway being built by a Chinese and a Kenyan worker. In Africa, the propaganda goes that the Chinese never let

the locals work in these projects. They bring their own workers,

they bring their own engineers, their own technology, they build

the thing, and then they leave. It's not true. They always involve local workers. They train them, because they cannot run

these systems; the locals will have to run these systems themselves.

But they are also training the labor force in Uganda. They are building an Army Corps of Engineers, so that the Army can

play a positive role in the development of the country. Traditionally, the Army Corps of Engineers played a very important role, even in advanced countries. So this is part of the same project.

Another important infrastructure project for Africa is Transaqua. Lake Chad is drying up, which is a known fact, and 30

million people are affected, because they live as fishermen, or

they have grazing land around the lake in Chad and Nigeria, and

Niger. All these countries are affected. There are 30 million people around that region, and there will be massive migration actually from the Lake Chad region. So there is an idea called Transaqua, which was developed by one of our friends, an Italian

engineer, to bring 5% of the water from the Congo River, or the

tributaries of the Congo River, and build a 2,800 km.-long canal

into the Chari River, and then flow downwards into Lake Chad, to

refill the lake; but also to have a new economic zone, and build

the Mombasa-Lagos highway, which was one of the plans I showed earlier.

So you can transform that part of Africa, which in people's minds is a complete jungle, into a new economic zone, but also to

bring water to the Lake Chad region.

Now, there are some other issues I want to address. One of the big deficits of course in Africa, is the energy consumption.

And as I said not everybody has that; the average international

level of energy consumption is about 2,800 [kw?] but that's not

equal. The only two countries which are exception are South Africa and Libya, before that. So the energy needs in Africa are

{enormous}! I mean Africa has a lot of wealth, but also the hydropower potential which has never been built. But the attitude of the Western countries, like the Obama administration,

they have something called "Power Africa Initiative," that certain nations in Africa will get energy provided. But they're

not talking about hydropower, they're not talking about nuclear

power, they're not talking about coal or gas or so on.

They're

talking about so-called "renewable" or "sustainable energy."

And

the International Energy Agency has a criteria for access to energy, which is a modern access to energy is about 100kw-hours

per year per person. And this diagram shows very ironically, that that amount will be consumed by an American in three days!

But they expect Africans to live with that for a whole year!

Here's just one more ironical idea: My refrigerator can consume

many times as much as an Ethiopian individual.

These are the criteria for President Obama's Power Africa plan, that the plan will eventually help these nations come to this line, while the real needs are that big now, and they will

be that big in a few years. So, all these ideas to help Africa

from the Obama administration, they're not adequate! It's just a

complete bluff. It does not help, if you just look at the numbers.

And this is also another irony of the Obama administration

policy. These are the sources of energy for the American people, the American economy, and these are what the Obama administration {doesn't} want you to do. So it's "do as we say, not as we do."

So the United States produced 37% of its energy from coal, that's forbidden for Africa; 30% produced by natural gas, that's a very suspicious policy, because there's the carbon problem; 19% nuclear – absolutely no nuclear for Africa; 7% hydropower – the United States is very suspicious of hydropower projects, and so on and so on. So what is left is solar, so-called geothermal, and biomass, which the United States produced only 0.1% of its needs. But that's recommended for Africa. [laughter]

So anyway, the idea is that if Africa joins the new paradigm shift, African nations, they have exactly, in African families and African individuals, they have exactly the same needs as we have; as we have in Europe or in the United States. There is absolutely no difference. So they're trying to convince the Africans that they should just, maybe, if they're lucky they could get a lightbulb at home, so the kids can read, by having a solar battery. They will not bite!

I mean, if you bring electricity to a village, what people will do, is not simply have a lightbulb, if you bring electricity to a village, – and one of our friends made a study in India –

is that people will start to want to use new devices. They have to have other appliances at home, you need to have a stove, so women don't have to many hours and cut trees and come home and

cook with the wood, and suffocate with the smoke. Farmers will have to have tractors. They will need to have workshops which use electricity; people will want to have TV sets, computers. They want to build industrial projects. They will need refrigeration which is a big problem in Africa, because most of the food produced in the Sub-Saharan goes wasted because there's no refrigeration.

So just to give yourself an illusion that you will provide every African lightbulb, just forget about it! Because the needs of those people are so immense, and they will not give up on their right to have a living standard which is similar to ours.

Why shouldn't they have it? And this is what – here, in the ideology in Europe and the United States I know, they should not have this kind of technology, they should not have this kind of development in Africa, because that's not "sustainable." Which is not true. It is sustainable, if you provide the tools and the technology to do that. Actually in Africa, there are more resources than in Japan or in the United States and Europe, to sustain industrial development!

So the problem is in the policy. The problem is how they look at Africa, and how they look at the problem of poverty and so on. And that has also to change, exactly as we changed with geopolitics, we have to change our attitude to the problems of Africa, and have really the right methods to solving them, and treating African nations as equal to us, and African families as equal to us, and African individuals as equal to us.

Nobody here will give up their living standard, and live in the forest – maybe some people who do, there are some Danes and

Norwegians... [laughter] But we want to have education. We want to have warm housing, we want to have clean water; we want to have a future for our kids; we want to have trains which go on time. This is what the Africans want. You know, there's nothing

different, we're all one human race!

So, when you design policy and you say, "No, Africans should have 'sustainable energy,' not nuclear power," then you are breaking with that idea of a real human family and equality.

So

I think I'll stop here. [applause]

Dias til talen:

Video og lyd: Seminar på

Frederiksberg: Forlæng Den Nye Silkevej ind i Mellemøsten og Afrika mandag den 18. april med bl.a. Helga Zepp-LaRouche og Hussein Askary

Schiller Institutet og Executive Intelligence Review holdt et seminar mandag den 18. april 2016 på Frederiksberg på engelsk.

Inkl. en diskussion om EIR's specialrapport Den Nye Silkevej Bliver til Verdenslandbroen

Introduktion: Tom Gillesberg, formand for Schiller Institutet i Danmark

Musik:

Fischerweise af Schubert

Ritorna Vincitor! fra Aida af Verdi

Leena Malkki, soprano fra Sverige

Dominik Wijzan, pianist fra Poland

Teksterne på originalsprogene med engelsk oversættelse

Video: Introduktion og musik

Talere: Helga Zepp-LaRouche, Schiller Institutets internationale præsident, kendt som "Silkevejsdamen" (via Skype video)

Video: Helga Zepp-LaRouche

Audio: Introduktion, musik og Helga Zepp-LaRouche

Afskrift: [Et nyt paradigme for menneskeheden: Afskrift af](#)

[Helga Zepp-LaRouches tale](#)

Forlæng Verdenslandbroen ind i Mellemøsten og Afrika: Hussein Askary, EIR's Mellemøstredaktør, som lige har oversat den arabiske version af rapporten.

Den Nye Silkevej og den iranske rolle; Hr. Abbas Rasouli, først sekretær på Irans ambassade i Danmark.

Video: Hussein Askary og Hr. Abbas Rasouli.

Audio: Hussein Askary og Hr. Abbas Rasouli

Afskrift: Forlæng Verdenslandbroen ind i Sydvestasien og Afrika: Afskrift af Hussein Askarys tale

Afskrift: Den Nye Silkevej og Irans rolle: Afskrift af Hr. Abbas Rasoulis tale

Mere om Den Nye Silkevej og Verdenslandbroen på dansk:

Specialrapport: Helga Zepp-LaRouche: Den Nye Silkevej fører til menneskehedens fremtid! Oktober 2014

Den kommende fusionsøkonomi baseret på helium-3. En introduktion til en kommende EIR-rapport om Verdenslandbroen.

Nyhedsorientering december 2014: Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen; Introduktion v/Helga Zepp-LaRouche

BYG VERDENSLANDBROEN FOR VERDENSFRED

Helga Zepp-LaRouche var taler ved et seminar for diplomater, der blev afholdt i Det russiske Kulturcenter i København den 30. januar 2015, med titlen: »Økonomisk udvikling og samarbejde mellem nationer, eller økonomisk kollaps, krig og terror? Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«. Nyhedsorientering febr. 2015.

Nyhedsorientering maj 2015 – Helga Zepp-LaRouche: Tale ved seminar i København: Den Nye Silkevej Kan Forhindre Krig

Tema: Den Islamiske Renæssance var en Dialog mellem

Civilisationer, af Hussein Askary

Genopbygningsplan for Syrien: Projekt Fønix:
Diskussionspunkter om Syriens genopbygning

Link: Homepage about the EIR report The New Silk Road Becomes
the World Land-Bridge

The English, Arabic and Chinese versions of EIR's report are
available from EIR and The Schiller Institute in Denmark.

Prices for the 400-page report:

English: printed 500 kr.; pdf. 300 kr.; Arabic: printed 500
kr.; Chinese: pdf. 300 kr.

Please contact tel. 53 57 00 51 or 35 43 00 33, or
si@schillerinstitut.dk

Invitation:

Terror in Europe, and elsewhere. Waves of refugees leaving
countries racked by war and economic ruin, from Afghanistan to
Africa. Threats of financial crash in the trans-Atlantic
region. Dangers of escalating confrontation and war against
Russia and China. Is there any hope for the future?

The Schiller Institute and Executive Intelligence Review, led
by the ideas and efforts of Lyndon LaRouche and Helga Zepp-
LaRouche, have been working for decades to create a paradigm
shift, away from "geopolitics," to a new era of cooperation
between sovereign nations, based on an ambitious
infrastructure-driven economic development strategy – a plan
for lasting peace through economic development.

In 2013, this New Silk Road and Eurasian Land-Bridge strategy
was adopted by Chinese President Xi Jinping, who called it the
"One Belt, One Road" policy, which now includes agreements
with 60 countries. In addition, the economic development
alliance among the BRICS countries, and the establishment of
new credit institutions, constitute an alternative in the
making.

In December 2014, EIR published a ground-breaking special

report in English, *The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge*, the sequel to its 1996 report, which elaborates the new set of economic principles needed for world economic development. The Chinese version was issued in 2015.

Now, if there is to be a solution to the heart-wrenching suffering of the people of the Middle East and Africa, and the effects of the crisis in Europe, the New Silk Road must be extended to those regions, on its way to becoming the World Land-Bridge. The recent negotiations led by U.S. Secretary of State Kerry (despite opposition from other factions in the Obama administration), and Russian Foreign Minister Lavrov, regarding Iran and Syria, have also helped to create the political preconditions for such a new "Marshall Plan" to immediately come into effect.

There are already moves in that direction. An example of "win-win" cooperation was demonstrated during Chinese President Xi Jinping's recent visit to Egypt, Saudi Arabia and Iran, where he confirmed China's support for real economic development in the region, backed up by \$55 billion in loans and investments.

And on March 17, the Arabic version of EIR's report was presented in Cairo by Egyptian Transportation Minister Dr. Saad El Geyoushi, and EIR Arabic desk chief Hussein Askary, who translated the report, at a well-attended launching at the Ministry. An expanded chapter on proposals to rebuild Southwest Asia is included.

The Copenhagen seminar will present the vision of a new paradigm, instead of geopolitics, terror, war and economic collapse. Mustering the creative efforts of populations collaborating to rebuild their nations, is the only way forward.

We hope that you will be able to attend this important seminar, and join in the discussion about how this alternative can be brought about.

Links:

Introduction to the arabic-version of EIR's report by Helga Zepp-LaRouche (in English, Arabic and Danish)

Here are links to information about EIR's March 24, 2016 Frankfurt seminar, co-sponsored by the Ethiopian consulate, including the speeches of Helga Zepp-LaRouche and Hussein Askary.

Report about the Frankfurt seminar

Helga Zepp-LaRouche's speech

Hussein Askary's speech

Homepages:

Danish: www.schillerinstitut.dk

English: www.newparadigm.schillerinstitute.com

www.schillerinstitute.org

www.larouchepub.com/eiw

Arabic: www.arabic.larouchepub.com/

Other languages: [Click here](#)

Minister ønsker at Tunesien tilslutter sig den Nye Silkevej

København d. 6. april, 2016 – Ved et seminar i København i tirsdags, med titlen 'Udfordringer for Tunesiens demokrati', der blev holdt ved det Danske Institut for Internationale Studier (DIIS), gav Mahmoud Ben Romdhane, minister for sociale affærer i den siddende tunesiske regering og tidligere

menneskerettighedsaktivist udtryk for en politik, der hænger sammen med den Nye Silkevej/Verdenslandbro. Til trods for det faktum, at Schiller Instituttet ikke blev opfordret til at stille spørgsmål, sagde ministeren i respons til et spørgsmål fra en kinesisk fotograf om forskelle mellem de tunesiske og den kinesiske økonomier (frit oversat):

Verden er under forandring. I løbet af de næste 20 år vil verdens centrum bevæge sig fra det Atlantiske Ocean til Stillehavet. Kina og Indien, begge nøglenationer, er allerede de største lande. På grund af vores gode relationer med Europa kan vi blive en platform for forbindelser mellem Indien, Kina, Asien, Europa, Afrika og den arabiske verden. Vi skulle begynde at undervise i kinesisk i vore skoler, og jeg er frustreret over, at vi ikke allerede er startet. Vi har haft møder med kinesiske firmaer, og vi diskuterer mange projekter, overvejende om infrastruktur. Kineserne udtrykker deres ønsker, og vi er åbne over for deres forslag. Vi ser frem til muligheden for investeringer og jobskabelse.

Et andet højdepunkt under seminaret var da Houcine Abassi, formand for Tunesiens indflydelsesrige fagforening, UGTT, en af de fire organisationer, der har modtaget Nobelprisen, angreb "stormagterne", der står bag terrorismen. Som svar på et spørgsmål om hvorfor økonomien ikke er blevet bedre siden revolutionen for fem år siden sagde han (frit oversat):

Arbejdsløsheden er 15 %, hvilket skaber vrede blandt ungdommen. Det skyldes en fejltagelse af den tidligere regering. Om Gud vil, vil vi finde løsninger. Men vi kræver hjælp fra verden udenom os. Hvad er grunden til, at terroren har ramt vores land? Vi lykkedes med at udvikle en forfatning. Verdens stormagter skabte terroristerne. De mente at de kunne gøre situationen værre. Vi ændrede spillet. De lande, der skabte terroristerne, er nu selv under angreb fra terrorister. Hvad vil det internationale samfund forpligte sig til at gøre? De sydlige middelhavslande vender sig til Europa. Se på de flygtninge, der kommer fra Syrien. Hvis det samme sker i Tunesien, vil der komme millioner af flygtninge til Europa. Europa må arbejde sammen med Tunesien om at forsvare Europa.

Det ser vi intet af på nuværende tidspunkt.

Minister Mahmoud Ben Romdhane sagde videre, at revolutionen var en kamp for jobs, værdighed og frihed, men folket har kun fået frihed. Han pegede også på problemet med at leve som nabo til det største våbenlager – i Libyen, hvilket får tuneserne til at øge deres forsvarsbudget, og truslen om terrorisme har påvirket deres økonomi. Dette skal ses i en geopolitisk sammenhæng, sagde Abassi, og påpegede stormagternes rolle. Det er i hele verdens strategiske interesse at forhindre Tunesien i at blive et nyt Libyen.

Seminaret blev også adresseret af en leder fra en industri-sammenslutning, der også har modtaget en Nobelpris; han sagde, at der aldrig kom direkte europæiske investeringer til Tunesien. Tunesien behøver Europa, og nu, efter terrorangrebene i Frankrig og Belgien, er det klart, at vi alle er i samme båd.

Ved den efterfølgende reception blev de to første talere præsenteret for den nyligt trykte arabiske udgave af rapporten om Verdenslandbroen, og de øvrige deltagere blev inviteret til det kommende Schiller Institut-/EIR-seminar om udvidelsen af den Nye Silkevej til Mellemøsten og Afrika.

Forlæng Den Nye Silkevej til Mellemøsten og Afrika. Tale af Helga Zepp-LaRouche på

EIR-seminar i Frankfurt, 23. marts 2016

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Tak, og velkommen til. Alt imens dette seminar er helliget løsninger til verdens presserende problemer, kræver de dramatiske begivenheder naturligvis at jeg kommenterer dem. Og idet jeg berører disse forskellige eksistentielle trusler mod vor civilisation, ønsker jeg blot at sige, at løsningerne er indenfor rækkevidde, og afhænger helt og holdent af vore handlinger. Så dette er ikke noget akademisk seminar, men et udkald til virkeligt at gå over til at implementere, hvad vi vil præsentere i løbet af eftermiddagen.

Jeg tænker, at man nu kan sige, at vi har en eksistentiel civilisationskrise. Hvis man ser på alle de forskellige kriseramte områder, og de forskellige temaer – flygtningekrisen, den finansielle krise, krigsfare, og – i det mindste i den transatlantiske verden – kulturelle kriser, kan man faktisk sige, at vor menneskelige art bliver prøvet: Er vi moralsk egnet til at overleve? Er vi intellektuelt i stand til at forstå, og gribe, de løsninger, der eksisterer? Eller er vi dømt til at fortsætte den nuværende kurs, der styrer mod katastrofe.

Nu er det helt åbenbart vigtigt at korrigere nogle udlægninger af, hvordan visse udviklingsforløb bliver præsenteret for offentligheden. Og lad mig blot kort berøre, hvad der skete i Bruxelles i går, og som klart vedrører enhver – truslen fra terrorisme – hvilken nu præsenteres af de officielle regeringer, som at vi er nødt til at opgive datasikkerhed, at vi må have mere centralisering, at

vi må opgiver friheder. Og jeg vil modsætte mig dette med henvisning til, at da angrebet på Charlie Hebdo fandt sted for godt et år siden i Paris, sagde tidligere formand for det amerikanske senats 9/11 kommission Sen. Bob Graham [D-FL], at hvis de famøse klassificerede 28 sider vedrørende Saudi Arabiens rolle i det oprindelige september 11.-angreb var blevet offentliggjort, ville Charlie Hebdo terrorangrebet ikke være sket.

Nu er det klart, at man ikke kan diskutere truslen om terror, og hvad der skete i Bruxelles, uden at se på Saudi Arabien og Qatars rolle i at understøtte Wahhabi Salafisme; og naturligvis det faktum, at Tyrkiet – helt frem til i dag -, køber olie af ISIS, og støtter ISIS med våben og udstyr. Talskvinde for det russiske udenrigsministerium, Maria Zakharova, sagde netop i går, at dobbeltmoralen hvad angår terrorisme må høre op. At man ikke kan støtte terrorisme i den ene del af verden, og så ikke forvente, at den dukker op på andre dele af planeten. For nu bare at give jer et eksempel, d. 15. marts, for et par dagen siden, bombede koalitionen ledet af Saudi Arabien en markedsplads i Mustaba, i det nordlige Yemen, hvilket forårsagede, at 120 mennesker blev dræbt, heraf 20 børn, og 80 blev såret, og dette blev ikke nævnt med et eneste ord i de vestlige medier. Disse ofre er ligeså meget mennesker, som ofrene i Bruxelles.

I lyset af hvad jeg lige sagde, er også det faktum, at EU lægger alle sine æg i aftalen med Tyrkiet om at løse flygtningekrisen, totalt latterligt. Selv de neokonservative Eric Edelman og Morton Abramowitz, begge tidligere amerikanske ambassadører i Tyrkiet, sagde, at Erdogan-regeringen ikke fungerer, at det er et autoritært regime, der er ved at kollapse

økonomisk, og som fører borgerkrig mod deres egen befolkning, nemlig Kurderne.

Så hvis EU derfor siger, at vi er nødt til at løse flygtningekrisen gennem en aftale med denne regering, mens FN højkommisæren allerede har sagt, at den massedeportation af flygtninge, der nu foregår, fra Grækenland til Tyrkiet er ulovlig. Og at det desuden ikke fungerer, idet der på førstedagen efter at denne aftale trådte i kraft, landede 1662 flygtninge i Grækenland, der søgte nye ruter, nye øer og især [den syriske] befolkning af flygtningene er meget bange for at blive sendt tilbage i armene på ISIS.

Nu har FN's Menneskerettighedskommission samt Læger uden Grænser stoppet deres arbejde med flygtningene i protest, fordi de siger at det er uholdbart, og at det ikke fungerer. FN's Menneskerettighedskommission sagde også, at de såkaldte 'hotspots', der ifølge EU antages at løse flygtningekriser, er blevet gjort til detentionslejre. Familier har ikke tilladelse til at forlade deres indkvartering, der *de facto* er blevet gjort til fængsler.

'United Left' i Spanien forfølger en kriminel retssag imod premierminister Rajoy på grund af hans forsvar af EU-Tyrkiet aftalen, idet man siger, at dette er en undladelse af at hjælpe, dette er deportation af mennesker, der har ret til, i det mindste, et check af, om de har ret til asyl, og dem kan man ikke bare sådan deportere.

Andre medier, som dem i Ungarn, der er under angreb af EU, siger, "hvad skete der med de humanistiske rettigheder og værdier i den Europæiske Union?"

Vores præsident Joachim Gauck for indeværende på tur

til Kina, hvorunder han bringer overtrædelser af menneskerettigheder i Kina op. Hvis det ikke var så tragisk for folk, der er ofre for EU's politik, ville det være en farce.

Lad mig om Kina blot sige dette: Som svar på anklager om krænkelser af menneskerettigheder udsendte Kina deres egen rapport om overtrædelse af menneskerettigheder i USA, som går ind i fortsatte krige i Mellemøsten baseret på løgne og dræber med droner, og siger, at det i lyset af alt dette er latterligt, at USA stadig spiller rollen som dommer i menneskerettighedssager.

Omvendt har Kina løftet 900 millioner mennesker ud af fattigdom. I mine øjne har de gjort mere for menneskerettigheder end nogen som helst, der anklager dem for krænkelse af menneskerettigheder. Fordi hvis man ser på EU og USA, stiger andelen af fattige mennesker hele tiden; i USA er tallet 50 millioner og stigende; og et element af den nye femårsplan for Kina er at lindre fattigdommen – for Kinas vedkommende i år 2020, og verdensomspændende i år 2025.

Så derfor, har man brug for at anlægge et andet synspunkt, end hvad, der præsenteres af medierne.

Lad os nu se på et andet "spin" og stor løgn: Der er den store historie om, at Kina skulle være ansvarlig for den finansielle turbulens i markederne, at den kinesiske økonomi skulle være ved at kollapse, at den Nye Silkevej er ved at 'floppe'. Se på situationen i Europa: ECB-chefen Mario Draghi satte ikke alene rentesatsen ned til 0, – endda negativ rentesats for banker, der ønsker at parkere penge i ECB; men han taler nu åbent om "helikopter penge." Som I ved, betyder "helikopter penge" at kaste penge

ud af helikoptere for at oversvømme markedet med likviditet. Og selv Otmar Issing, der så vidt jeg ved er en trofast monetarist, den tidligere cheføkonom for ECB, sagde "dette er en ødelæggende idé; en centralbank, der giver penge ud gratis, er næppe i stand til nogensinde at genvinde kontrollen over markederne. Dette er total mental uorden."

Heldigvis er redningsbåden for den synkende Titanic – den europæiske og amerikanske økonomi – allerede til stede, i form af tilbuddet fra Kina om den Nye Silkevej: "Ét bælte, én vej" – politikken. Denne blev fremlagt af Xi Jinping for to år siden i Kasakhstan, og har siden da taget en dramatisk udvikling. Der er nu over 70 nationer, der har udtrykt konkret interesser i at samarbejde med Silkevejen, og over 30 lande har underskrevet meget konkrete aftaler om mange, mange projekter.

Den Nye Silkevej, som Schiller Instituttet har ført kampagne for igennem 25 år som vores svar på Sovjetunionens kollaps, er en komplet anderledes model. Den er baseret på, hvad præsiden Xi Jinping kalder "win-win" politik: at lande samarbejder om fælles projekter på basis af indbyrdes interesse, komplet respekt for andre landes suverænitet. Naturligvis forfølger Kina det i sin egen interesse, men tilvejebringer så hvad der også er i de deltagende landes interesse.

Nu sagde Udenrigsminister Wang Yi fornyligt, at "den Nye Silkevej er Kinas idé, men at den skaber muligheder for hele verden." Og det er afgjort den nye model for relationer mellem alle lande. For indværende går den kinesiske intra-asiatiske handel frem med høje vækstrater. Imidlertid lider relationerne med Europa og USA, ikke på grund af Kina, men på grund af den økonomiske og finansielle

tumult indenfor EU og USA. Men det kinesiske lederskabs respons herpå er, at vende krisen til en mulighed ved at fremme den interne kinesiske økonomi til det næste kvalitative spring gennem innovation og skabelse af nye industrier samt opgradering af det teknologiske niveau af arbejdsstyrken, og ved den nyligt afsluttede Nationale Folkekongres, hvor man præsenterede den 13. femårsplan, brugte premierminister Li Keqiang ordet "innovation" 61 gange i hans tale. Han sagde, at hans sigte er at vende Kina fra at være en kvantitets-forhandler til at være en kvalitets-forhandler, grundlæggende at gøre Kina til en videns-intensiv økonomi. Og hvis man for eksempel ser på et af kinesernes eksport-flagskibe, dets højhastighedstog, har Kina bygget 125 km. normal jernbane, men omkring 20.000 km. hurtigtog. De ønsker at have 50.000 km hurtigtog i år 2025, og vil forbinde hver større by i Kina med hurtigtogs-systemet.

Jeg kan fortælle jer, at jeg rejste med hurtigtog på forskellige måder i Kina: Disse tog kører med omtrent 310 km/timen, de løber meget jævnt, de ryster ikke, man hører ingenting. Det er en excellent teknologi, og det er et af Kinas eksport-flagskibe.

Så konceptet med bygningen af Ét bælte, én vej, hvilket i Asien også kaldes den "asiatiske konnektivitet" er særdeles meget attraktivt. Det betyder grundlæggende særdeles høj teknologi. Wu Ji, som er direktør for CAS – det Nationale Rum Videnskabs Center, har netop sagt "rumvidenskab er uadskilleligt fra Kina innovationsdrevne udvikling. Hvis Kina ønsker at være en stærk global nation, må det ikke alene forfølge sine egne umiddelbare interesser, det må også bidrage til menneskeheden.

Kun på denne måde kan Kina opnå virkelig respekt i verden.”

Hvor avanceret det kinesiske rumprogram er, kan man for eksempel se af det faktum, Kinas næste månemission til næste år vil gå til bagsiden af månen, hvilket betyder at landingsfartøjer og månebiler vil lande der, hvilket aldrig har været gjort før. Og bagsiden af månen vil give et nyt vindue til rummet, fordi man der, fri for udstråling og støj fra Jorden, på en meget konkret måde kan udvikle en langt bedre forståelse af, hvad der foregår i det nære univers.

Kina gør alt rigtigt nu – jeg siger ikke alt, men mange, mange ting gør de rigtigt ved simpelthen at gøre, hvad Tyskland plejede at gøre, da Tyskland gik fremad. Shang Fulin, formanden for den Kinesiske Bankreguleringskommission sagde ved en bestemt lejlighed fornylig, at Kina fra nu af vil beskutte spekulative pengetransaktioner med, hvad man her ville kalde, en "Tobin skat"; man vil fremme små og mellemstore industrier; man vil fremme, at sparebanker yder kredit til disse småindustrier, hvilket er hvad den tyske Mittelstand plejede at være, og hvilket gjorde Tyskland velhavende. Og "grundlæggende er det topprioriteten for den finansielle sektor, at støtte udviklingen af realøkonomien", sagde Li Keqiang videre. Det set i forhold til, og det er nu mine egne ord, Mario Draghi's trykning af penge alene for spekulative formål.

Nu, for bare to uger, eller 10 dage, siden, kom jeg tilbage efter en stor konference i New Delhi. Det var Raisina Dialogen, der nu overgår til at blive en årlig konference organiseret af den indiske regering, og der, kan jeg forsikre for, ønskede

mange af talerne fra asiatiske lande, fungerende udenrigsministre, tidligere præsidenter, ledere af førende institutioner, alle ønskede de integration med Ét bælte, én vej – politikken, fordi de har indset, hvad den Nye Silkevej betyder for lande som Sri Lanka, Bangladesh, Nepal, Bhutan, Afghanistan, at det indebærer, at de kan importere den kinesiske model for økonomisk udvikling, og gentage hvad Kina har gjort, med den rivende økonomiske udvikling, de har gennemgået i de seneste 40 år, i særdeleshed i de sidste 25 år.

Schiller Instituttet foreslog allerede for nogle år siden, nemlig i 2012, at den eneste måde hvorpå man stopper terrorisme, og nu i de seneste år, hvorpå man stopper flygtningekrisen, er ved at bringe udvikling til Sydvestasien, til Afrika. Fordi kun hvis man har et omfattende udviklingsprogram for de lande, der er blevet destrueret af krig eller mangel på udvikling, som det er tilfældet i Afrika, kun hvis metoden med den Nye Silkevej tages i anvendelse for Mellemøsten og for Afrika, kan disse problemer løses. Og dette er nu på bordet.

Jeg tror, at med besøget af præsident Xi Jinping i Teheran for fire eller fem uger siden, hvor han præsenterede den Nye Silkevej. Kort efter hans besøg ankom det første Silkevejstog fra Yiwu, i Kina, til Teheran med 32 containere, tror jeg og Xi Jinping sagde, at den Nye Silkevej er et koncept, der kan udvides til at omfatte hele den Sydvestasiatiske region. Irans præsident Rouhani sagde umiddelbart, at Iran ønsker et samarbejde. Ved denne konference i New Dehli, hvor jeg deltog, sagde den tidligere Afghanske præsident Karzai, at Afghanistan må blive et knudepunkt i den Nye Silkevej, og forbinde Asien med Europa, og andre ledende talere var inde på det

samme.

Nu vil jeg gerne sige, og I vil også høre om det fra andre talere, jeg antager, at den eneste måde hvorpå vi vil komme ud af kriserne, er ved at vi udvikler Mellemosten sammen med Rusland, Kina, Indien, Iran, Ægypten og andre lande i regionen, og at vi får Tyskland, Frankrig, Italien, USA og alle andre lande til at samarbejde i, hvad jeg ville kalde for, en "Marshall-plan – Silkevejs-perspektiv for Mellemosten og Afrika." Jeg nævner alene "Marshall-plan", ikke fordi det er ment som et koldkrigs-instrument, som Marshall-planen egentlig var, men fordi det minder folk i Europa om, at man kan rekonstruere lande, der er blevet ødelagt af krig, med økonomisk udvikling, og at det er den eneste måde, hvorpå vi kan standse flygtningekrisen. Fordi kun hvis man giver folk tilskyndelse til at genopbygge deres egne hjemlande, og man giver unge mennesker et perspektiv af håb – om at blive læge, videnskabsmand, lærer, – at man kan udtørre kilderne til terrorisme. Og det er en konkret plan, som nu er på bordet. Og enten får vi europæiske institutioner til at gå med på dette initiativ, eller også knuser vi ind i væggen.

Så dette var, hvad jeg til at begynde med, ønskede at sige.

---

ledede personligt seminaret og præsenterede Hussein Askary, som *EIR's* specialist for Sydvestasien og repræsentant for Schiller Institutet.

Både i sine indledende bemærkninger og kommentarer til Askarys præsentation gav dr. El Geyoushi udtryk for total overensstemmelse med ideen om Den Nye Silkevej og hans regerings planer om at integrere Egyptens transportnet i den Nye Silkevejsdynamik. Han erklærede ligeledes, at den egyptiske regering har til hensigt at investere en billion egyptiske pund (100 mia. US\$) i veje og jernbaner, ikke blot for at udvikle Egyptens transportnet, men også for at forbinde Egypten med Asien og, hvad der er meget vigtigt, med Afrika mod syd.

En pakket sal dannede rammen om topekspertes og rådgiveres fra ministeriet og andre institutioner, så vel som også flere egyptiske Tv-stationer og aviser. Det er interessant, at den kinesiske, arabiske

Tv-kanal, CCTV-Arabica, var til stede og optog et interview med Askary.

To andre Tv-kanaler interviewede også Askary.

I den **arabiske medierapport** sidder hr. Askary til venstre for ministeren.

Der er planlagt flere yderligere seminarer og Tv-begivenheder med hr. Askary i de kommende dage.

Se hele ***EIR's* pressemeddelelse af Helga Zepp-LaRouche her.**

Den Europæiske Centralbank skruer op for pengehanen. Eksproprier spekulanterne, ikke bankkunderne! Af Helga Zepp-LaRouche

Vi står på randen af det totale sammenbrud, og det er absolut utilgiveligt, at regeringerne giver mulighed for, at dette system, der er baseret på bedrageriske intriger og fusk, kan opretholdes så meget som en dag længere. Storspekulanternes kasinoøkonomi må øjeblikkeligt lukkes ned gennem en streng Glass/Steagall-bankopdeling! Der findes en løsning, men den kræver, at man på dramatisk vis går bort fra den nuværende, neoliberale model og genindfører realøkonomi og økonomisk genopbygning.

Download (PDF, Unknown)